

SPEJDERNES MAGASIN

13 Aargang Nr 10

Sept. 1954

Spejderhatte 5.50 - 6.50 - 7.50
 Spejderbluser fra... 5.50 til 7.25
 Spejderbenklæder
 blaa fra 4.00 - 5.00
 Spejderbenklæder
 khaki fra 4.25 til 5.25
 Khaki Strømper fra. 3.00 til 4.00
 Tørklæder ensfarvede 1.00
 Fangsnore hvide.... 0.25 - 0.35
 Gallasløjfer 0.25
 Underbenklæder til
 korte Benklæder 3.50
 Spejderregnslag,
 khaki 13,50

LEMBCKES FRILUFTSUDSTYR

**VIDUNDERLIG ER PALLES
NYE SPEJDER CHOKOLADE**

Den originale
Teltpakning

Indeholder Jordens
dejlige Produkter

En Lækker-
Bidsken.

En Gang smagt
altid forlangt.

25 ØRE

25 ØRE

Tom's Palle Chocolate

TOM'S FABRIKKER KØBENHAVN, AMAGER

SALMEBØGER

Byens billigste Salmebog kun 4.75

i smukt bøjeligt Bind med runde Hjørner.

Ægte Skindbind kun 5.25

Navn og Dato gratis.

EN GOD BOG ER DEN BEDSTE GAVE

Stort Udvalg af billige indb. Gavebøger.

FYLDEPENNE - PENCILS

FR. PALM GREISEN

Silkegade 4 - Tlf. Central 4619 og 13318.

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

En udmærket
Good-Turn.

Tropsfører Vilh. Andersen.

Ekstrakt Afskrift
af Københavns
Opdagelsespolitisk
Rapport.

RAPPORT.

Lørdagen den 25. Maj 1929.

Efter at Station Nr. 7 Dags Eftermiddag Kl. 11½ havde meddelt her til, at der kort forinden under mistænkelige Omstændigheder var opstaaet

Ildløs

i Firmaet Wiis & Strandbergs Karosserifabrik, Omøgade 22, indfandt undertegnede sig straks anførte Sted, hvor det viste sig, at en Træbygning var fuldstændig nedbrændt, men Ilden omtrent slukket — — — — —

Brandinspektør Borup, der blev antruffet, forklarede, at da Brandvæsenet kom til, var hele Kontorbygningen omspændt af Flammer, Ilden havde forplantet sig til Nabopladsen, hvor den havde antændt nogle Bræddestabler.

— — — — — Antruffet blev Vidne Kontorist Vilhelm Andersen, der forklarede, at han er Tropsfører for 1. Søborg Trop, og at han paa Vej fra et Spejdermøde Kl. ca. 11,20 Em. kom kørende paa Cykle ad Omøgade forbi Nr. 22 Han bemærkede, at der kom Røg fra en Træbygning og fik den Tanke — paa Grund af det sene Tidspunkt — at der mulig kunde være Ildløs. Han stillede Cyklen op ad et Planke-

værk, og ved at staa paa Cyklen kunde han se over det temmelig høje Plankeværk, og han opdagede da et Ildskær under Tagskægget paa en Kontorbygning. Komparenten*) der blev klar over, at der var Ildløs, og som gjenode overhængende Fare for en omfattende Udbredelse af denne, idet han var vidende om, at Virksomhedens forskellige Materialer er meget høres, blev klar over, at der var Ildløs, og som Oplagsplads for Bygningsmaterialer, skyndte sig paa Cykle til sit i Nærheden liggende Hjem, hvor han pr. Telefon underrettede Brandvæsenet.

Derefter kørte han i stærk Fart paa Cykle tilbage til Brandstedet, hvor han traf bl. a. en Spejder ved Navn Poul Andersen af 1. Ordrup Trop. Porten til Fabrikken var lukket og Plankeværket meget højt, men Vilhelm Andersen besluttede straks at gøre et Forsøg paa at komme ind paa Pladsen for om muligt at begrænse Ilden, og han beordrede derfor de tilstedeværende Personer til med ham at forsøge at presse Porten op. De satte alle Ryggen til Porten, som det lykkedes dem at sprænge. Komparenten og de andre unge Mennesker løb straks hen til den brændende Bygning. Lige op til Gavlvæggen, hvor Ilden allerede havde godt fat, stod nogle Automobiler, og da der var (Fortsættes Side 23).

*) bet. „den, der afhøres“.

VED LEJRBAålet.

Jamboreen

blev den store Oplevelse, vi alle havde ventet. De, der var saa lykkelige at være med, vil aldrig glemme det pragtfulde Syn af Kæmpelejren med de Tusinder af Telte og Titusinder af Spejdere.

Fra tidligere Jamboreer

havde de danske Spejdere et godt Ry paa sig, og det gjaldt for Jamboreeholdet 1929 om ikke at gøre dette Rygte til Skamme. Og det skal siges med det samme: „Ikke blot havede de det vundne Ry, men de øgede de danske Spejders gode Omdømme“.

Lige fra Begyndelsen

vi viste det sig, at vi havde kvikke og raske Spejdere med. Troppe-Officeren om Bord sagde mig, at det vilde tage 4 Timer at faa Holdet om Bord, og jeg væddede med ham om, at det tog højst en Time. Jeg var saa sikker i min Sag, at jeg bad Kaptajnen være klar til at lette med Skuden Kl. 9, selv om han smilende mente, at vi ikke kom af Sted før Kl. 12 Midnat. Jeg vandt mit Væddemaal, for det hele tog kun tre Kvarter.

Somersetshire.

Et mere pragtfuldt Skib kunde ingen Spejder ønske sig. Allerede den første Dag havde man det Indtryk, at det var bygget netop med det Formaal for Øje at transportere 1350 danske Drengene til Jamboreen. Noget skyldtes dette sikkert, at Spejdernes Lejrtræning saa hurtigt fik dem til at finde sig til Rette under de nye Forhold. Men en rask Spejder bør ogsaa kunne sove, vaske sig og spise under alle Slags Forhold.

Et Bevis

paa Holdets Dygtighed var Lejrbygningen. Mens vi efter Indmarchen i Lejren stod paa vor Lejrplads, brød en Skyllende løb fra Skyerne og faldt ned over os som en Forsmag paa, at Jamboreen ikke vilde blive en Søndagslejr med at ligge paa Ryggen i Græsset og sole sig. I Stedet for at tage Humøret gav den Appetit paa de medbragte

Klemmer, og styrket paa denne Maade gik Arbejdet med Rejsningen af Telte hurtigt fra Haanden, og det var ikke en udmattet Flok men en rank Skare, der to Timer efter vor Ankomst til Lejren marcherede forbi Verdens-Spejderchefen og viste ham en Skov af de smukkeste Faner blandt alle Nationers Flag, Dannebrog.

Lejrsport — Spejdersport.

Det, der gjorde den danske Lejr til en af de mest spejdermæssige, var, at hver Trop indrettede sig paa sin egen Maade, og at Lejren saaledes ikke var en Opvisningslejr, men en Samling af Lejre, saadan som de hver Sommer ligger spredt i det ganske Land herhjemme. Kun Telte og Kogegrej var bragt med hjemmefra, Resten blev lavet paa Stedet. Og skønt vi var det sidste Hold, der ankom til Pladsen, fandt vi alt det Naturtræ, vi kunde ønske os, fordi andre ikke havde tænkt paa at udnytte det. Hver eneste af de 26 danske Tropslejre var praktisk og spejdermæssig indrettet.

„Danmarksporten“

var et Stykke Mandearbejde. Midtjyderne fortjener Anerkendelse for den imponerende Port til den danske Lejr. Den var enkel i sin Bygning, men det var kolossale Stammer, der blev anvendt. Jeg troede, at Midtjyderne her havde givet sig i Lag med et Stykke Arbejde, hvor selv den jydse Sejghed ikke vilde slaa til. Men det, de havde paabegyndt, gjorde de færdigt, og Størrelsen af den interesserede Skare Spejdere af alle Nationer, der stod og saa til, var et Slags Vidnesbyrd om Opgavens Vanskelighed.

Gymnastikopvisningen

blev en Succes, men den kostede Træning. De, der har trænet før Turen, har gjort en stor Indsats for Korpene og gjort deres til, at Danmarks Opvisning blev den bedste. Mange Sommeraftener har de trænet for at kunne danne Grundlaget for Træningen med de øvrige Spejdere om Bord

og i Lejren, og de fortjener en stor Tak herfor. Alle, der deltog — og det vil sige hele Holdet — har lært, at Ihærdighed og Slid bringer Successen hjem, og der er flere end mig, der vil føje til, at kun Ihærdighed og Slid bringer Sejren hjem. Undertiden sker det paa anden Vis, men det er lige saa sjældent som at vinde den store Gevinst i Lotteriet. Den første Sved, der springer frem, er den dovne Sved, og den giver intet Udbytte, men Arbejdssved og det Blod, der springer frem under Neglene, giver Resultat.

Udflugterne

til Omegnen og dens Byer blev en enestaaende Succes. Englænderne viste en Opmærksomhed overfor de fremmede Gæster, som næppe kan overgaas. Og der var noget at se, hvor man kom frem; alt var udmærket tilrettelagt. Og naar dertil ydermere kom et Besøg i London, maa det siges, at Jamboree-Turen holdt mere, end den lovede.

Londonturen gjorde sit til, at Danskerne fik Ord for at have den rette Spejdernaand. Englænderne bad os om at gentage vor Opvisning, fordi de var blevet opfordret dertil fra mange Lande, og Gentagelsen skulde saa finde Sted Lørdag Eftermiddag.

Da vor Plan var at rejse Lørdag Formiddag, saa det paa det Tidspunkt ud til, at vi maatte give Afkald paa 6 Timers Ophold i London, og det var ikke saa lidt af de to Dages Ophold.

Vi gjorde det alligevel, og da dette gennem Højttaleren blev bekendtgjort for de 100,000 Tilskuere, brød et prædøvende Bifald løs.

Forholdene medførte imidlertid, at vi ikke mistede nogen Tid i London, men det forringer ikke Begivenheden.

Man siger,

at den danske Spejder har rank Ryg, et frejdigt Blik og et glad Smil, og det synes jeg, de danske Spejdere ogsaa har vist Verden. De har vist Dygtighed tilligemed, og mange har gjort et godt Arbejde forinden Rejsen. Baade „Glenterne“ med deres Hjemstavnskuespil, Vesterbro-Spejderne med „Kejserens nye Klæder“ og ikke mindst Orkestret, der ikke alene spillede godt, men altid var villigt til at glæde andre med deres Musik.

Gule og grønne.

En af de meget glædelige Ting, som viste sig under Jamboreen, var den fortræffelige Maade, hvorpaa de gule og de grønne Spejdere straks fandt hinanden. Allerede fra den første Dag var

der ingen Forskel paa Drengene, de var allesammen kun danske Spejdere.

I det hele taget var det indbyrdes Kammeratskab upaaklageligt. Paa hele Turen hørte jeg ikke et ondt Ord mellem nogen af Holdets Deltagere.

Det var morsomt for os at komme vore grønne Kammerater paa nært Hold og at se, hvor godt de arbejder. De er som Lejrfolk ualmindelig dygtige, deres Tropslejlre var i en sjælden Grad præget af Orden og Renlighed, noget der var særdeles bemærkelsesværdigt, fordi Regnen og Mudderet gjorde sit bedste for at drukne enhver Ordens- og Renlighedsfølelse.

Danmarks Ære.

Det maa være en stolt Tanke for en Dreng at vide, at han har været med til at gøre sit Lands Navn fordelagtigt kendt blandt andre Nationer, og det har Jamboreeholdets Spejdere gjort.

Men vi véd godt alle, at Holdet var ikke et udvalgt, og det betyder, at ogsaa de, der maatte blive hjemme, er saa dygtige Dreng, at Spejderne, naar de vokser op til Mænd, vil kunne gavne deres Land ved at blive dygtige, ærlige og rettænkende Borgere. Men for at kunne det, er det nødvendigt, at man ogsaa er

sand og pligtro

i sit eget Omdømme. Og det kan ikke gavne nogen at nægte, at der blandt de 1350 Spejdere var en Del, der ikke kan sige dette om sig selv. Der var Spejdere, der røg, og Spejdere, der førte daarlig Tale, men lad os haabe, at de har lært noget af den flove Fornemmelse, det giver, at modtage Ros og Anerkendelse, som man ikke helt fortjener.

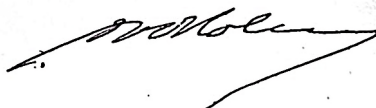
Adel forpligter

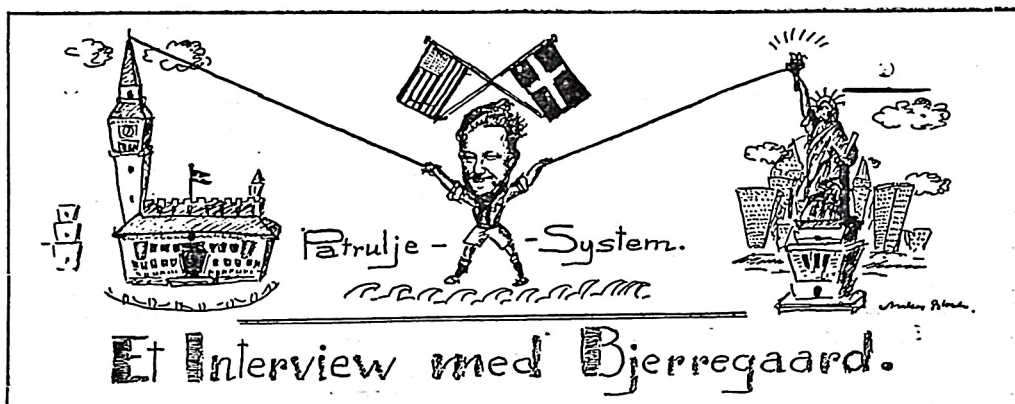
siger et gammelt Ord. Spejderne har gennem mange Aars Arbejde skabt den Opfattelse hos Folk, at der „er noget ved dem“, og I har nu styrket den Opfattelse, og derfor hviler der en Forpligtelse paa jer.

Føl jer ikke trykket af den. Forlang mere af jer selv, end andre venter af jer.

Stil store Krav

og stræb efter at opfylde dem.

Under Trængsel og Tumult fik vi fat i Vilh. Bjerregaard — Forfatteren og „Spejdernes Magasin"s tidligere Redaktør — ude i Frihavnen ved Amerikabaadens Ankomst.

Bjerregaard, der vender hjem fra Amerika for at gøre et Ferieophold i Danmark, staar foran os — som sædvanlig smilende og uden Hat. Mens hans amerikanske Drengemyldrer om ham, gaar vi resolut i Gang med vort Forhør:

„Er du blevet færdig med den amerikanske Patroljeførerhaandbog?"

„Heldigvis, ja! Jeg lavede Indholdsfortegnelsen, Natten før jeg rejste fra New York, og Bogen udkom den første Juli."

„I hvor mange Eksemplarer, om man tør spørge?"

„Første Oplag var 25.000."

„Det var dog en Post. Og det regner man med at sælge?"

„Ja, det gør vi rigtigt nok. Vi haaber at naa op paa det første hundrede Tusinde i Løbet af et Aar."

„Det maa være en Bog, der har været savnet længe?"

„Unægtelig. Patroljesystemet er jo desværre kun brugt i ringe Grad i Amerika. Hele Bevægelsen derovre blev startet fra oven og nedad, i Stedet for som herhjemme af Drengene, der sluttede sig sammen i Patroljer, af Patroljer, der dannede Troppe, der dannede Kolonner og Divisioner. Derfor har man til Tider glemt Baden-Powells Ord „Scouting is a game for boys

under the leadership of boys". Men nu lysner det, og jeg haaber, min Bog maa gøre sit til Patroljesystemets Indførelse."

„Hvad mener du om de amerikanske Spejdere?"

Vi er efterhaanden naaet helt ned ad Landgangsbroen og staar nu paa dansk Grund, hvorefter Bjerregaard fortsætter:

„Jeg har kun haft Grund til at synes mægtigt godt om dem. Og jeg har jo set ikke saa faa. Et Par Somre tilbage fartede jeg Landet rundt og holdt Foredrag om Patroljesystemet, og overalt, hvor jeg kom, fandt jeg, hvad vi herhjemme vilde kalde rigtige Spejdere."

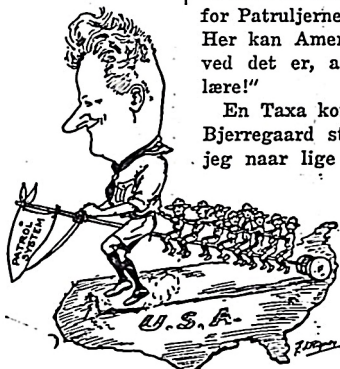
„Er den amerikanske Spejdertræning meget forskellig fra den danske?"

„I mindre Detailler: Ja. I sin Helhed: Nej. Spejderloven og Løftet er det, vi alle bygger paa. Maaderne kan være forskellige, men Resultatet, vi higer efter, er det samme. I Amerika gøres der meget mere for Duelighedstegn, for Naturstudium og Svømning end herhjemme. Her kunde vi lære en hel Del. I Danmark gøres der mere for Patroljerne og de smaa Lejre end i Amerika. Her kan Amerika lære en Bunde. Og det gode ved det er, at Amerikanerne er villige til at lære!"

En Taxa kommer i det samme kørende forbi. Bjerregaard standser den og stiger ind — og jeg naar lige at faa den sidste Sætning med, mens jeg staar paa Trinbrættet af Bilen:

„Det er nemlig en af Grundene til, at de i Aar har sendt 1300 Spejdere til Jamboree: for at lære nye Metoder af Alverdens Spejdere."

Knud Olsen.

Bjerregaard rider sin Kæphest.

BREVE TIL JØRGEN III.

Kbhvn., d. 21.—8.—1929.

Kære Jørgen!

Hjertelig Tak for dit Brev med Beretningen om den storartede Cykletur i Skaane. Ja, der kan du selv se, at saadan en Tur kan være lige saa spændende og maaske bedre end en Verdens-Jamboree.

Du har ganske Ret i, at man, hvis man vil rejse i Udlandet, bør vandre eller cykle. Paa den Maade lærer man Landet og dets Folk at kende, ja, Befolkningen modtager en helt anderledes, naar man vandrer. De fleste Steder betragtes Turister jo kun som nogle, der kan slaas Penge af. Din Beskrivelse af „Gumman“, som bød jer paa Kaffe, er typisk. Det vilde hun aldrig have gjort, om I havde rejst som „fine Folk“. — Jeg fraraader altid Folk at rejse „fint“, — hvis de ønsker at opleve noget morsomt og paa kort Tid at faa et Indtryk af et fremmed Land.

— Ogsaa vor Tur til Birkenhead gik godt, men jeg vil ikke fortælle dig noget videre om den, — du kan nemlig læse det bedre i „Spejderens Magasin“. Jeg haaber, du stadig væk faar Bladet. Det er blevet temmelig godt efterhaanden, synes jeg. Forleden traf jeg Tage Carstensen (du kender ham fra Korpslejren); han beklagede sig over, at han fik saa faa Beretninger fra Spejdernes spændende Ture og Øvelser og slet ingen Fotografier; du skulde prøve at skrive til ham og sende nogle af dine bedste Billeder fra Sverrigsturen.

Det glæder mig at høre om den gamle Kone, du kører i Rullestol en Gang om Ugen. Det er en smuk good-turn, Jørgen. Jeg kan godt lide, at jeres Tropsfører lægger saa megen Vægt paa, at I hver Dag gør en good-turn. Han er af den rigtige Slags —, og hans Dreng bliver ogsaa af den rigtige Slags.

Mange Hilsener,

Din hengivne

Christian

H. M. KONGENS TELEGRAM TIL DE DANSKE JAMBOREESPEJDERE

Som andetsteds meddelt viste Kongen vore Jamboreespejdere en sjælden Ære ved at sende dem et saalydende Telegram:

Glæder mig ved det smukke Omdømme.

Hilsen

Christian R.

JAMBOREEN 1929

Vor Tur til England blev fra mange Sider kaldt et Vikingetog, — et Fredens Vikingetog. Og det var med Rette. Vi følte os virkelig som danske, der skulde kæmpe for vort Lands Ære. Vi vidste i Forvejen, at der blev stillet ret store Forventninger til os. De danske Spejdere har jo siden den første Jamboree i 1920 haft et godt Navn blandt Alverdens glade Drengene.

Afskeden.

Hin Aften, da det store Spejdertog satte sig i Bevægelse fra Kæmpshallen mod Langelinie, blev for os uforglemmelig. Det var næsten som et Triumftog, — skønt vi ikke havde nogen Sejr at prale af. Tusinder af Mennesker stod opstillet langs vor Vej, der blev raabte Hurra og kastet Blomster ned over os fra Vinduene. Og selve Afskeden fra Langelinie var simpelthen betagende.

Overrejsen.

Rejsen til England med „Somersetshire“ var kun en Fornøjelse, selv om nogle Stykker af os ikke helt kunde modstaa Atlanterhavets svære Sør. Skibet var fortraffeligt. Det kunde slet ikke have været bedre. Efter et Døgns Forløb havde alle fundet sig til Rette. Vi sov i Hængeskjær under Loftet eller paa Madrasser paa Dørken (det betyder Gulvet, naar man er Sømand).

Der var ligefrem Bekvemmeligheder, saasom koldt og varmt Styrtbad eller Karbad — efter Behag. Maden, tilberedt af Danmarks Mesterkok Ferdinand, var all right. — Der foregik en Masse om Bord, daglig Alarmering ved Redningsbaadene, Gymnastiktræning, Foredrag (for Resten mange udmærkede Foredrag), — saa før vi vidste et Ord af det, var vi nær Birkenhead.

Ankomsten.

Tidlig Onsdag Morgen den 31. Juli vaagnede vi og opdagede, at vi laa ved Kajen. Vi blev modtaget af Lord Hampton paa de engelske Spejders Vegne, og snart var vi i 30 store Busser paa Vej ud til Arrowe Park. Næsten alle Husene paa Vejen havde pyntet med Flag, og adskillige Steder var der hængt Dannebrogflag tværs over Gaden. De Folk fik et ekstra Hurra.

I Arrowe Park besørgede Direktøren for det internationale Bureau, Mr. Martin Modtagelsen og overdrog vort Kontingent til Chefen for Sub Camp 7, Pastor Scott, der ærlig talt blev glad for at se os. I flere Dage havde han ventet os for at faa fyldt den store tomme Plads ud, som var afsat til Danmarks Lejr. Vor samlede Indmarch med vajende Dannebrog og klingende Fanfarer fik store Dele af Lejren paa Benene.

Det var Middag, før vi havde Kasserne med Materiellet paa Pladsen, men alligevel, inden to Timer var gaaet, var Teltene oppe og Troppene klar til at gaa til Aabningsparaden.

Vi syntes selv, at Teltrejsningen havde været for længe, men senere opdagede vi, at vore Naboeer var særdeles imponerede af Hurtigheden.

Den store Parade.

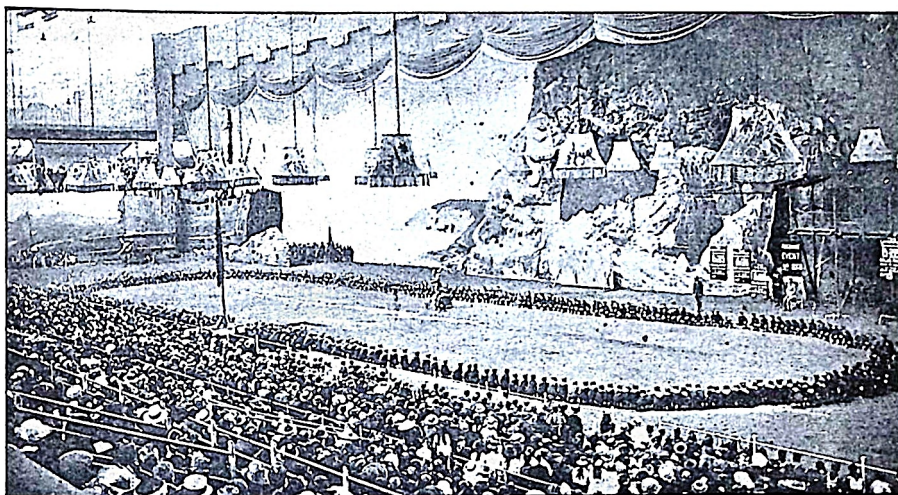
Nationernes Parade for Baden-Powell og Hertugen af Connaught var uforglemmelig. Det ene Tusinde Spejdere efter det andet marcherede forbi Tribunen med deres Faner, inddelt i Rækker hver paa 20 Spejdere. Ejendommeligt var det i dette internationale Optog at se England og Frankrig, Tyskland og Østrig, de gamle Fjender fra Verdenskrigen, der udbryd netop 15 Aar i Forvejen, Side om Side. Og Englænderne var loyale. De sparede ikke paa Bifaldet, da Tyskland kom ind paa Arenaen. Denne Dag maa sikkert have været den største i Baden-Powells Liv. Her saa han Frugterne af sit Ungdomsarbejde, og her blev han hyldet af Repræsentanter for Alverdens Ungdom. Da han fra sin Loge paa Tribunen talte til Spejdere, der havde klumpet sig sammen nedenfor Logen, havde han Taarer i Øjnene; ikke underligt, det havde Spejderne ogsaa.

Lejren.

Howdan gik saa Dagene i den danske Lejr? Ja, hver enkelt Spejder maa næsten fortælle for sig, thi hver enkelt har sine Oplevelser og sine Venner at fortælle om. Et fælles Minde har vi fra den Søndag Eftermiddag, da Sir Robert kom ridende op til vor Lejr. Mudderet paa „Kingsway“ og de ustandselige Byger til Trods havde han holdt sit Løfte om at aflægge os en Visit, og naar Bilen ikke kunde forcere Mudderet, saa maatte

en Hest kunne gøre det. Et gjaldende Lursignal fortalte, at nu overskred Sir Robert Grænsen til den danske Lejr. Det var Signal til samtlige Lejrens Spejdere om at fare fra deres Telte til Samlingspladsen og dér stille op i Halvkreds. En lille Spejder paa 15 Aar traadte frem for Sir Robert og læste en Hilsen op fra de danske Spejdere, der hermed havde Fornøjelsen at overrække Chefen en dansk Lur. Med et stort Smil satte vor fornøjelige B.-P. straks Luren for Munden og fik frembragt et Brøl, som Hesten bestemt ikke syntes om. —

regnet, — vilde Regnguderne nu være os gunstige og lade være med at ødelægge noget for de 1200 Drengene, der dér blev opmarcheret. Magnussen stod paa Kommandotaarnet klar med Flaget. Nu! Alle Mand satte i med Hop med samlede Ben. Et nyt Sving med Flaget, en anden Bevægelse, og saa fremdeles til Lurerne gjaldede, og de 1200 spredtes i Grupper, der hver for sig arbejdede med sin Leg. Her Tovtrækning, dér Sjipning o. s. v. Et nyt Lursignal og alle Mand fylker sig om Magnussen, der udbringer et Leve

Den første Jamboree 1920 i Olympia i London.

Audiensen var forbi, der var andre Nationer, der ventede.

Opvisningen.

Og der var Tirsdag den 6. Det var Danmarks store Dag. Den Dag skulde det vise sig, om de mange Timer, der baade før og under Jamboreen var blevet anvendt paa Gymnastiktræning, havde baaret Frugt. Om Morgen havde Pastor Gunnar Engberg fra K. F. U. M. været til Stede ved Morgenparaden, og i en ypperlig Tale havde han understreget Forpligtelsen mod dem derhjemme. Mange følte, at dette ogsaa gjaldt, naar man samlet skulde give andre et Indtryk af Danmark; maaske var det netop derfor, der blev hængt saa stærkt i, og at Resultatet blev saa godt.

Det gav et let Gys igennem de ældre danske Førere, der sad paa Tribunen, da de hvidklædte raske Drengene og de danske Faner kom til Syne paa Arenaen. Umiddelbart forinden havde det ps-

for the Chief. B. P. — B. P. — Baden-Powell — Chief, Chief, Chief. Rah, Rah, Rah! Successen var sikret. Sir Robert takkede personlig Lederne og udtalte, at han aldrig havde set saa smuk en Spejderopvisning i sit Liv.

Udflugter.

De tre sidste „rigtige“ Dage i Jamboreelejren blev tilbragt „paa Farten“. Englænderne vilde vise os deres Industrier og deres Land, saa at vi kunde bringe andre Indtryk med os hjem end Mudderet paa Kingsway. Og de Dage, vi saaledes maatte forlade Lejren, blev ovenikøbet de, der var mest begunstigede af Vejret. Solen begyndte at skinne, Vejene tørrede, og Humøret, der hele Tiden havde været højt, steg endnu en Grad.

Den første Dag gjaldt Besøget Liverpool.

Andendagen fordeltes „Danmark“ paa mange Smaabyer (alt er relativt: det var med Undtagel-

se af Manchester Byer med 50,000 Indbyggere). Overalt havde man set frem til vort Komme, og overalt var der sat et mægtigt Apparat i Sving for at gøre det saa godt som muligt for os. Flere Steder havde den stedlige Borgmester arrangeret Frokost for sine Gæster paa Raadhuset, og andre Steder havde man sikret sig Frelsens Hærs værdifulde Bistand ved Spejdernes March gennem Byen. Da vi kom hjem om Aftenen var vi „begavede“ i rigt Maal fra forskellige Industrier, som vi havde været Gæster hos. Det havde været en dejlig Dag med en smuk Køreturen gennem smukke engelske Landskaber.

Kongens Hilsen.

Ved Hjemkomsten om Aftenen blev der stor Glæde i Lejren ved Meddelelsen om, at Hans Majestæt Kongen havde sendt Lejren et saalydende Telegram: „Glæder mig ved det smukke Omdømme. Hilsen. Christian Rex“. Ledelsen skyndte sig straks at besvare Kongens venlige Hilsen saaledes: „Danske Jamboreespejdere hilser og takker allerunderdanigst deres Konge“.

Sunlight Sæbe.

Trediedagen bragte store Floddampere og gennem Mersey Floden til Wirrals Badesteder mod Vest og til Sunlight Sæbefabrikkerne i Øst.

Opbrud.

Lørdag Middag var der ikke et Halmstraa tilbage paa Danmarks Lejrplads. Alt var blevet taget ned, kastet til eller pakket i Formiddagens Løb. Vi kunde aflevere en „saa god som ny“ Lejrplads til Lejrchefen. Englænderne, der ikke havde sparet paa Lovord, da vi rejste Lejren, fordi vi havde draget Fordel af saa mange „naturlige“ Ting, og fordi vi havde indrettet os saa primitivt og godt, sparede heller ikke denne Gang paa Anerkendelse af den Maade, paa hvilken Lejren blev forladt. Samme Lørdag gentog Danmark efter stærk Opfordring sin Gymnastikopvisning.

Gaven til B.-P.

Straks efter Opvisningen blev vi atter kaldt ind for at være til Stede, naar Verdensspejderchefen skulde have Gaven fra Alverdens Spejdere overrakt. Nationerne havde dannet Karré, og i Midten havde man ladet Danmark tage Plads.

Grosserer Chr. Holm, Formanden for Spejderkorpsets Korpsraad, holdt Talen til Baden-Powell og overdrog ham Gaverne: en Rolls Royce med Paahængsvogn og en Pengegave paa 55,000 danske Kroner. Under mægtige Ovationer satte vor

gamle Høvding sig op i Bilen og kørte en Åresrunde.

Atter om Bord.

Klokken otte samme Aften var vi atter om Bord i „Somersetshire“. Alle fulgte, at de var hjemme igen. Hver løb til sin Plads, hængte Frakken paa sin Krog, kort sagt fulgte rigtig, at nu var han hjemme igen i det lille Stykke flydende Danmark. Turen fra Birkenhead til London blev en sand Rekreation. De sidste Dage i Lejren med de mange Udflugter havde taget paa Nattesøvnen og paa Kræfterne. Den rolige Sø gav os nu rigtig Lejlighed til at indhente det forspønte, og det var raske udhvilede Drengene, der med spændte Blikke fulgte Livet paa Themsen, da Spejderskibet Tirsdag Formiddag kastede Anker udfor Tilbury Dokkerne. En stor Bugserbaad kom tøjfende, lagde til og bogstavelig talt slugte os alle, ganske vist i to Omgange, for saa atter at spytte os ud inde paa Kajen, hvorfra vi snart fandt Vejen til de ventende Ekstratog, der skulde føre os op til London, 45 Kilometer længere oppe ad Floden.

London.

Der var en Spejder, der paastod, at nu havde vi set alt i London, da vi tog hjem. Helt forkert var det ikke, thi i Løbet af de to Dage, vi var i Byen, fik vi rent overfladisk besøgt alt det „man skal se“. Vi var i Tower, i British Museum, i St. Paul. Vi saa Garden trække op, og vi saa Færdslen i City. Alt det, vi havde hørt om i Geografitimerne, om den høje Bobby, om Big Ben: det store Ur i Parlamentet, det altsammen saa vi selv; vi oplevede det hele og mere os langt over Forventning. Der var vist ikke en eneste Spejder, som fortrød, at han af sine Lommepenge frivilligt havde betalt det Tilskud, der muliggjorde denne Tur, som var blevet lagt saa vel til Rette for os.

Turen hjem over Nordsøen var let og smertefri.

Hjemkomsten.

Harde Afrejsen end været betagende, saa blev den dog stillet i Skygge af den Modtagelse, der blev Holdet til Del, da „Somersetshire“ atter forføjede ved Langeliniemolen.

Kattegat havde været vred og utilfreds. Bølgerne havde taget de hvide Huer paa, og Himlen var rigtig kedelig graa hin Lørdag, da vi stod ind i Sundet. Regnbygerne gjorde os skeptiske. Vilde der mon komme nogen og se paa vor Opvisning paa Stadion i Aften?

Oh saa — jo nærmere vi kom København, jo mere roligt blev Vandet, jo lysere blev Himlen, og da Skibet endelig laa ved Molen, og 1400

solbrændte Drengene jublede, raabte og sang fra Master, Ræer, Køjjer og Dæk, saa kunde Solen ikke mere holde igen. Den maatte overgive sig. Alle smilede om Kap, Solen, Forældre, Spejdere, ja, selv Betjentene, som havde Mas med at holde Folk tilbage paa Fortovet, da vi foretog vor Triumfmarch fra Langelinie til Stadion.

Stadion.

Jakobskirkenes Ur havde ikke faaet slaaet sit syvende Slag, da en Røgraket for til Vejrs og forkyndte, at nu vilde Danmarks Jamboreedeltagere præsentere sig for de 15,000 Mennesker, der var samlet for deres Skyld.

Idrætshusets Porte sprang op, og ind kom hele Skibsladningen. Forrest Jamboreeorkesteret, saa de smeldende Faner, Staben og „os andre“. Saa endeløs var Kæden af den fremrykkende Jamboreehær, at den dannede en lukket Ring Løbebanen rundt.

Fra en Talerstol i Stadions Midte bød Viceskoledirektør Svane: Velkommen hjem! I 900 Aar har Danmark ikke set et Sidestykke til denne Færd. Udadtil var Danmarks Navn blevet hævdet med Ære, og det skulde Holdet have Tak for, — indadtil var Forholdet mellem „grønne“ og „gule“ blevet gjort mere hjerteligt. De „grønne“s Ledere, Gunnar Ipsen, de Cros Dich, Aage Larsen, Will. Brown og Scheibel skulde som Tak have Korpssets Hæderstegn — hvad de ogsaa fik under Folkets Jubel.

Pastor Holt, K. F. U. M., der var den næste Taler, maatte ogsaa understrege det hjertelige i Forholdet mellem gule og grønne. Ove Holm, Tage Carstensen, Dir. Thomsen (der havde forestaaet Indkøbene) og Fabrikant Erik Dahl maatte denne Gang frem og modtage de grønnes Hæ-

derstegn. — Den britiske Gesandt, Sir Thomas Hohler, bød os derpaa Velkommen hjem; „vi var lykkelige, at vi levede i en Tidsalder, der gav Muligheder for slig en Oplevelse!“ sagde han. — Ove Holm takkede, motiverende et „Leve, England!“ og saa forsvandt Spejdermasserne ind i den ene Ende af Idrætshuset for at komme omklædt ud af den anden.

De første forkortede Ventetiden med alskens Lege, men næppe er sidste Mand klædt om, før Lurene gjalder og alle stirrer opmærksomt paa Magnussen, der har beslaglagt sit „Kommandotaarn“.

For tredje Gang løb den danske Gymnastikopvisning da af Stabelen. Og selv det kritiske københavnske Publikum lod sig rive med.

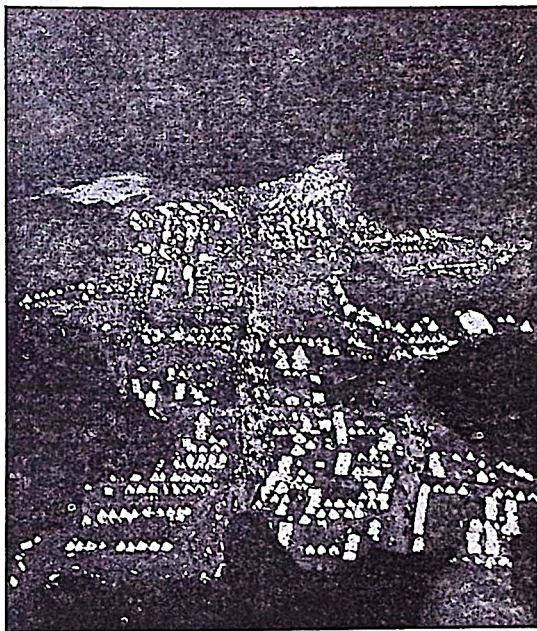
Medens „Glensterne“ gav deres Opvisning af Bondens Friggrelse til bedste, og medens Vesterbroerne fremførte „Kejsere ns nye Klæder“, blev Resten hurtigt klædt om og kunde genindtage Pladserne paa Stadion. I Haanden havde hver en Fakkell. Et Signal, og Budstikken løber langs

Rækkerne. Paa et Øjeblik er alle 1400 Fakler i lys Lue.

Og saa kommer da den sidste Parade. Toget sætter sig i Gang Stadion rundt. Et Par Troppe har brudt Marchordenen fra før; som en levende Slange bevæger de sig i Gaasegang rundt i Ovalen. Man samles ind mod Midten. De grønnes Korpssekretær, Gunnar Ipsen, takker for os alle Gud, der har velsignet vor Rejse. Forrest i Rækken sætter de i med „Altid frejdig —“, snart er alle med. Faklerne slukkes og uden Kommandoraab spredes den store Flok for udenfor at opspøge de Kære, som venter.

Jamboreen er forbi —.

Alf S.—C.

Den anden Jamboree 1924 i Ermelunden.

”BIKS”

I Shanghai findes

7 Troppe — en amerikansk, engelsk, fransk, japansk, kinesisk, russisk og tysk. De arbejder som gode Spejdere og drager i Lejr sammen.

Ekskejseren er den rigeste Tysker.

Før Krigen var Kejser Wilhelm den rigeste Person i Tyskland. Han havde en Formue paa 394 Millioner og en aarlig Indtægt paa 24,2 Millioner Mark. Efter ham kom forskellige tyske Fyrster samt Fru Berta Krupp, der ejede 320 Millioner Mark.

Nu har Rudolf Martin, den bekendte Forfatter af „Jahrbuch der Millionäre“ fundet ud af, at Ekskejseren stadig er den rigeste Tysker, idet hans Formue i Dag er 430 Millioner Mark. Derimod er de fleste af Fyrsterne blevet ruineret eller har i alt Fald mistet deres Formue, medens Fru Krupp, der mistede en betydelig Del af sine Penge, atter er kommet op paa sit tidligere Tal 320 Millioner.

Ny Trafikstandsning.

Da en Motorcyklist i Egremont, Cumberland, forleden vilde forcere Landevejen, blev han standset af Tusinder af Rotter, der løb tværs over Vejen i Retning af nogle nærliggende Bjerge.

Et Øjeblik efter fulgte en lige saa stor Sværm af Mus, som tvang Motorcyklisten til at vente, indtil de havde passeret.

Under de store Oversvømmelser i Amerika

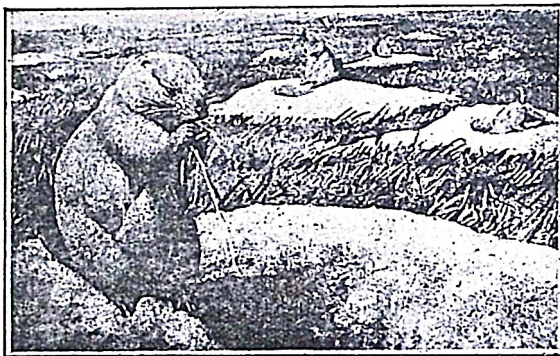
naaede Flodbølgen en Spejderhytte i Tennessee, hvor 20 Spejdere og 2 Førere laa og sov. Vandet trængte ind i Hytten, som faldt sammen, og 8 Spejdere fandt Døden i Bølgerne.

Instruktør Wrigth arbejdede flere Timer i Bølgerne med at bringe Spejderne til et sikkert Sted; men til sidst var hans Kræfter udtømt, og han druknede under Forsøg paa at faa fat i en Spejder, der blev ført af Sted af Strømmen.

En Spejder paa 15 Aar, Jack Hamby, viste et ualmindeligt Mod. Til Trods for han havde faaet knust en Finger og kvæstet Laaret, opmuntrede

han hele Tiden sine Kammerater til ikke at miste Modet, og trak selv flere op af Vandet.

(Efter „l'Eclairneur“).

Efter Ill. London News

En Præriehund, som har ædt sig tyk og fed for at kunne modstaa den haarde Vinter. Præriehunden er ikke nogen Hund, men Føttel til Jordegernel. Den lever i et uhyre Antal i Texas. Billedet viser tydeligt „Hunden's Bolig i Jorden. Nedgangen er forsynet med en lille Vold, for at forhindre Overfladevandet i at løbe ned i Hulen.

Big Ben.

Mange Radiolyttere har sikkert undret sig over, hvorfor Klokken i det engelske Parlament hedder Big Ben.

Et engelsk Radio-Blad fortæller, at Klokken

er opkaldt efter Sir Benjamin Hall, der var Arbejdskommissær paa den Tid, da Klokken blev op-hængt.

Mr. Martin paa Inspektion i Palæstina og Ægypten.

Direktøren for det internationale Bureau, Mr. Hubert S. Martin, er fornylig vendt hjem fra en længere Rejse til de to omtalte Lande, hvor han næsten overalt var sammen med Spejderne. De paagældende Troppe er dér omtrent alle i Forbindelse med Skolevæsenet og mere eller mindre „offentligt inspireret“. Mr. M. fandt Spejderne i den bedste Forfatning.

Et uhyggeligt Fund.

Fra Genf meddeles, at en Bjergfører i Nærheden af Landsbyen Remus i en Dal har fundet Skeletterne af 13 Personer.

Omkring Skeletterne fandtes der Geværer og

forskellig Udrustning, som tyder paa, at de omkomne har været Militærpersoner.

Ved Undersøgelserne er det blevet konstateret, at en Trop Alpejægere for ikke færre end 80 Aar siden netop pludselig forsvandt i Egnen omkring Remus. Sandsynligheden taler for, at de tretten fundne Skeletter er en sidste uhyggelig Mindelse om den frygtelige Katastrofe.

En Borgmester med korte Bukser.

Da Borgmesteren i Birmingham for nylig skulde modtage 500 Rover-Spejdere paa Raadhuset, talte han til dem om Spejderbevægelsen. Han var selv kort i Forvejen blevet optaget som Rover i en Trop, i hvilken Anledning han fra Baden-Powell havde modtaget følgende Hilsen: „Hjertelig Lykønsning til den første Spejder-Borgmester. Maatte Deres Eksempel opmuntre flere Borgmestre til at trække i de korte Benklæder og til med endnu større Begejstring at arbejde for Spejderbevægelsen i deres By!”

Indviklet Familieliv.

En Mand i Ziwolle i Holland giftede sig for nylig for anden Gang. Hans Kone var 20 Aar og hendes Moder 45. I sit første Ægteskab havde han en Søn, og denne Søn blev forelsket i og giftede sig med Moderen til sin Faders anden Kone. Han blev saaledes sin Faders Svigerfader og sin egen Stif-Bestefader.

Kan du sige —

Det paastaas, at berusede Motorførere, hvis de vil klare Spiritusprøven, skal kunne sige:

„Det gav et Gisp i Bissens Gibs Bisps Gibs Gebis”.

Prøv selv, det er ikke saa nemt!

Spejdere paa Sydhavsøerne.

Paa Øen Badu i Sydhavet er der kommet en Spejdertrop. Deres Uniform bestaar af Khakibluse og korte, røde Bukser, hvorfor de vækker stor Opsigt. Der paa Øen gaar man nemlig ellers ikke med Tøj.

Fra Retssalen.

Dommeren: Naa, hvad har De at sige til Deres Forsvar?

Anklagede: Giv Tid, Hr. Dommer — giv Tid.

Dommeren: Ja vel, skal vi sige otte Maaneder?

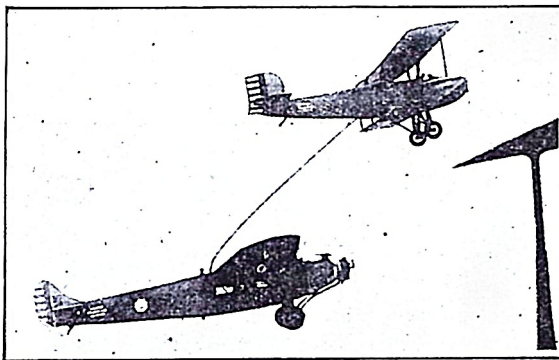
Frivilligt Spejder-Brandvæsen i Nigeria.

Alle Huse er dér bygget af Træ, hvorfor Brandfaren er stor i de afsides beliggende „Kraal”er. I Ildebrandstilfælde ringer Højdingen paa en Klokke, hvorefter Spejderne stiller paa et aftalt Sted med Spande, Reb etc. De har allerede reddet en Masse Indbo ved tre-fire Brande.

Lord Gillwell.

Verdenspressen har fortalt det, men har I læst det, at Sir Robert efter at være blevet ophøjet

til Peer har antaget Titlen Lord Gillwell. For os Spejdere er det ganske overordentlig ærefuldt, at vor Chef har antaget Navn efter vort fælles internationale Førertræningscenter, ligesom det i det hele er ærefuldt for vor Bevægelse, at Verdensspejderchefen er blevet ophøjet i den fornemste engelske Adelsstand.

Efter Ill. London News

Saaledes foregaar det, naar et Aeroplan under Flugten faar paafyldt Benzin. Der har i det sidste Aar i Amerika været afholdt adskillige Varighedsflyvninger, hvor det er lykkedes Maskinerne at holde sig over en Uge i Luften uden Landing. Det er den underste Maskine, der faar Brændsel fra den øverste. Man ser ogsaa lidt af den Maskine, hvor Fotografen opholder sig.

Gode Raad.

Frisk Luft i Hus, i By, paa Land!

Brug rigeligt det rene Vand!

Hold rent dit Hus og Klæ'r,

dit Legem rent især!

Vask Ansigt, Hals og Hænder,

skyl Hals og Mund, puds Tænder

hver Aften, før til Sengs du gaar,

og Morgen, naar saa op du staa'r.

Vask Hænder, før du spiser.

Hold dine Negle korte,

hold Smudset fra dem borte;

for mangen Sygdom fri du gaar,

som ellers alt for let dig naar.

Klip dette ud og hæng det op,

og læs det flittigt, husk, din Krop

er Laan kun fra Vorherre,

din Pligt er Vejen spærre

for Sygdom, Ondskab, Dovenskab,

for alt, som volder Sundhedstab.

Jamboreen i Billeder.

Øverst til venstre: En Gruppe af vore udmærkede Musikere. Orkesteret, der var særdeles godt, forlystede ikke alene vore fremmede Kammerater, men ogsaa os selv — ikke mindst om Bord.

Nederst til venstre: Typiske amerikanske Spejdere. Amerikanerne var vore Genboere, og vi havde megen Fornøjelse af at komme sammen med dem; de var storartede Kammerater. Den

Øverst til højre: Der var temmelig mange Spejdere fra Ægypten. Deres Telte var meget smukt prydet med gamle ægyptiske Ornamenter.

I Midten: Billedet er taget fra det store Lazaret, hvor Læger, Sygeplejersker og Pigespejdere gjorde deres bedste for at kurere de uheldige Spejdere, som blev syge. Lykkeligvis var der næsten ingen Sygdom i Lejren. Patienterne, der ses her, lader ikke til at have det slemt. Forøvrigt havde det danske Hold sit eget Hospital.

amerikanske Lejr adskilte sig meget fra den danske med sine store og elegante Militærtelte og sine mange fornemme Indretninger. Amerikanerne havde Haandværkere til at rejse og afbryde deres Lejr, — men Drengene var meget ivrige efter at forklare, at de hjemme ofte tog

paa Lejrture efter samme Mønster som vi.

Nederst til højre: Skotske og norske Spejdere har fundet hinanden. Der var mange hundrede Skotter, og de gjorde sig meget populære med deres vidunderlige Sækkepipeorkester.

Jamboreen i Billeder.

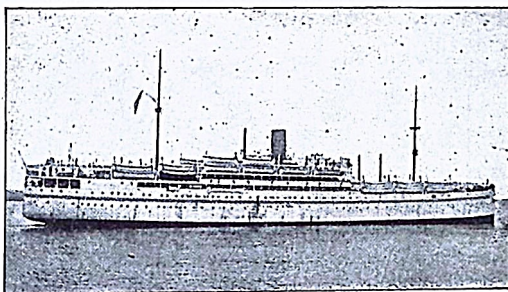

Øverst til venstre: Den første Spejderlejr i Verden paa Brownsea Island i Aaret 1908. Jamboreen blev kaldt „Myndigheds-Jamboreen“, fordi Bevægelsen i Aar fyldte 21 Aar. Originalen til

dette Billede opbevares i det engelske Hovedkvarter som et Klenodie.

Øverst til højre: Svenskerne medførte et ægte Lappe-Telt. Spejderen med æt hvide Haar er Spejderchefen, Major Ebbe Lieberath.

Nederst til venstre: De polske Spejdere havde en stor og meget smuk Lejr. Polakkerne bærer ikke Spejderhatte, men nogle mærkelige kantede Huer.

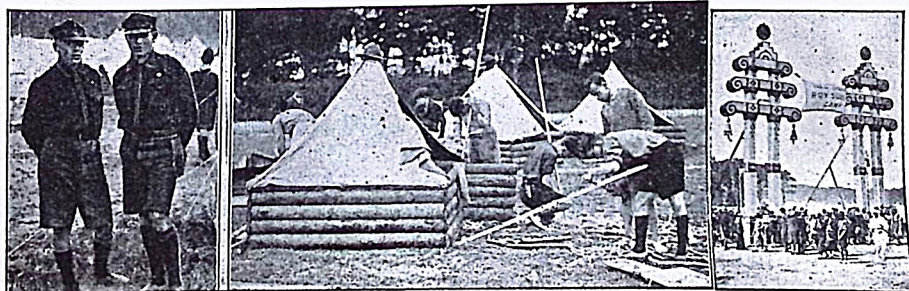

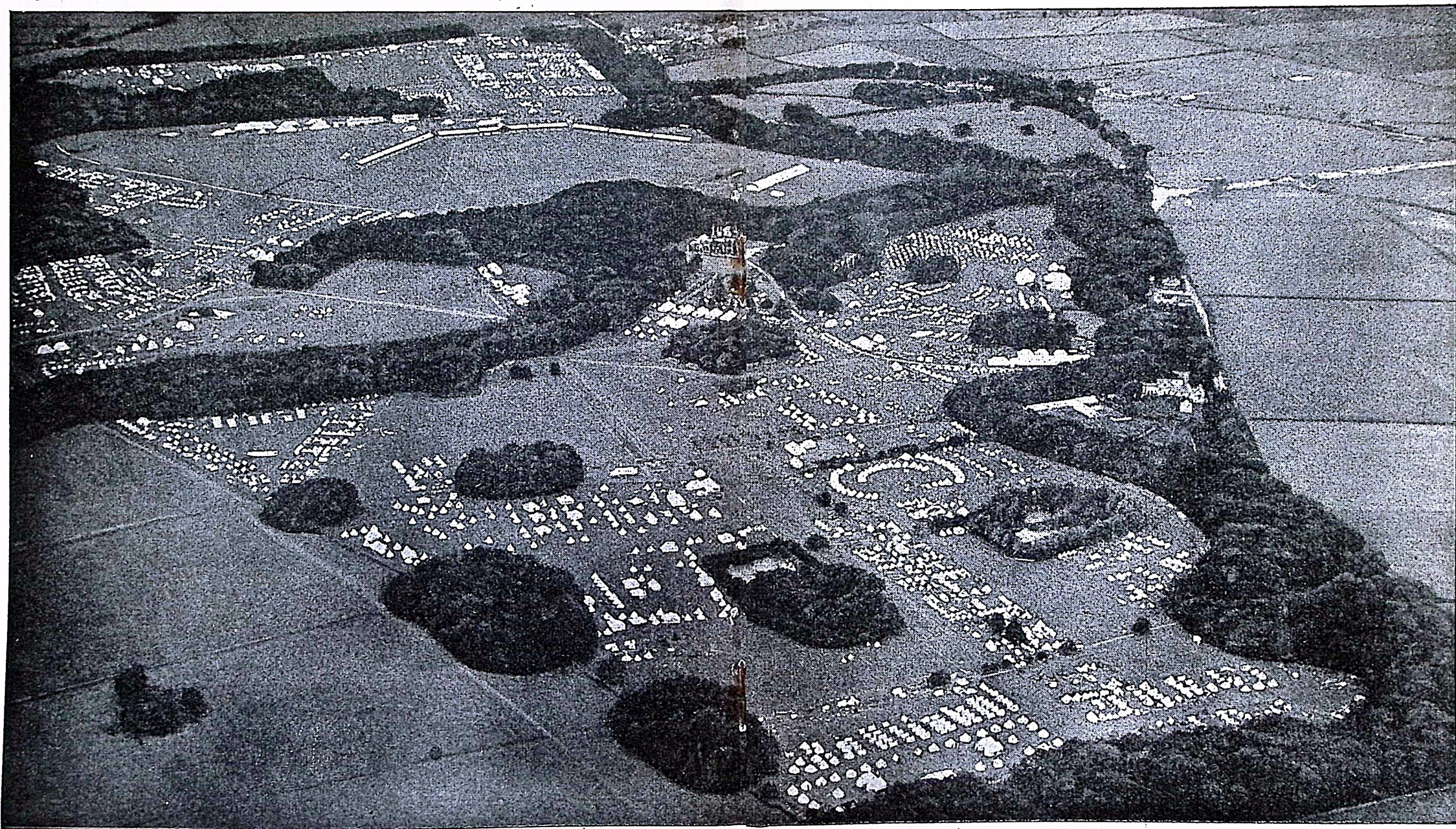
Nederst i Midten: De czekoslovakiske Spejdere anbringer aldrig deres Telte paa Jorden, men ovenpaa fire Vægge af Træ.

Nederst til højre: Den pragtfulde Portal til vore Naboer Indernes Lejr.

I Midten: „Solskinskibet“ Somersetshire, der førte Holdet sikkert, hurtigt og komfortabelt ud og hjem — rundt om England og Skotland. Skibet tilhører „Bibby-Line“ og bruges ellers til Tropetransporter mellem England og Kolonierne.

Inderne havde forsøgt at anlægge deres Trolleje nøjagtigt som de har dem hjemme i deres eget Land. Det var morsomt at se de højst kunstfærdige smaa Haveanlæg ved næsten hvert Telt. De mindede noget om de japanske Haver,

Jamboree-Lejren fotograferet fra Luften. Lidt over Midten ser man Arrowe Castle og skraat ovenfor til venstre den mægtige Arena. Hvis man trækker en Linie fra Slottet over den midterste af de tre lange Tilskuertribuner og måler 9 cm fra Slottet, har man den danske Lejrplads, hvor Teltene endnu ikke er rejst.

HVAD AVISERNE SAGDE OM JAMBOREEN

„Nationaltidende“ 27.—7.—29:

„100,000 Københavnerne fulgte Spejderne paa Vej. Festlig March gennem Byen, hjertelig Tale af Undervisningsministeren, bevæget Afsked paa Langelinie, som næppe før har rummet saa mange Mennesker. De stod pakket tæt fra Pavillonen helt ud til Molen. — En Rekord i Hurtighed og Præcision. — Hele Landet hørte Spejdernes Farvel i Radio. Udsendelsen blev den bedste, vi længe har haft.“

„Politiken“, 27.—7.—29:

„Lykkelige Ungdom, som faar Lov til at opleve noget saa stort og smukt som dette, faar Lov til at være Aarsag til saa gigantisk og ufattelig en Stemning som den, de i Aftes fik til at vokse frem i Tusinder af Menneskehjarter. — — et imponerende Triumftog gennem Byen, Damer kyssede paa Fingeren, Blomster regnede ned over Spejderne, en festlig straalende Vandring — —“

„Scouting“ (De amerikanske Spejders Blad) 1.—8.—29:

„— — og saa brød en eventyrlig Skyllø ned over Arrow Park, men gennem den vandrede de gæve danske Spejdere i straalende Humør og begyndte at slaa Lejr. Deres hvide Telte sprang frem ligesom Padderatte, og hvad der for faa Minutter siden havde været et Virvar af Spejdere og Materiel blev en smuk og velordnet Lejr — — De danske Spejdere er værd at have som Venner.“

„Politiken“ 5.—8.—29:

„De danske Spejdere er blevet overmaade populære i hele Jamboreen. — Travle Forberedelser til Modtagelsen af Prinsen af Wales, som i Aftes kom flyvende til Lejren.“

„Berlingske Tidende“ 7.—8.—29:

„Jamboreens største Dag. De danske Spejders Opvisning i Gaar blev en stormende Succes. Overstrømmende Ros fra Baden Powell. De store Forventninger fra engelsk Side blev opfyldt. Det var et ovenud pragtfuldt Syn, da de 1300 Spejdere rykkede frem i fire Afdelinger med Faner foran hver. Modtagelsen var begejstret — — Opvisningen skete med en vidunderlig Præcision og frembød et Orgie af Skikkelser, Farver og Be-

vægelser. Gentagne Gange blev Opvisningen afbrudt af stormende Bifaldsyttringer, især da Spejderne uden at blinke lod sig falde paa Ryggen ned i Mudderet — — ved Afslutningen hilstes de med endeløs Jubel. — — Vejret er stadig elendigt, men Humøret højt og alt vel.“

„Liverpool Post“ 11.—8.—29.

„De danske Spejdere viste sig som udmærkede Lejrfolk til det sidste. Deres Lejrplads var renere, da de forlod den, end da de overtog den for 14 Dage siden.“

„Politiken“ 18.—8.—29:

„Spejderne er kommet hjem. Solbrunede og karske vender de tilbage fra den store Verden, fra den store Oplevelse. I fjorten Dage har Landet med Begejstring og med Stolthed fulgt de 1400 Drengene, der har reklameret saa godt for vort Land, og i Gaar gav Københavnerne dem en Modtagelse saa straalende og saa hjertelig som aldrig tidligere er blevet en udsendt Repræsentation til Del. Men har de ikke ogsaa forment det?

— — — Præcis paa Slaget 7 begyndte Afslutningsfesten paa Stadion — — — mange Tusinde Tilskuere — — — og saa kom den store Gymnastikopvisning. Intet Under at Alverdens Spejdere var begejstrede over de danske Præstationer. Der var en Fryd og Henrykkelse over Drengene, som uimodstaaeligt maatte betage Tilskuerne — — — der var en forbløffende Præcision og Ensartethed over Holdets Bevægelser.

Med deres hvide sparsomme Klædedragt og deres gode Humør masede og sparkede og svingede Spejderne sig lige ind i Københavnerens Hjarter. Det var en Oplevelse at overvære det, og vi kan ikke andet end være Spejderledelsen taknemmelig, fordi den lod os blive delagtige i den. — — — Gymnastiklærer Magnussen blev baaret i Guld-stol Stadion rundt. — — — I Løbet af faa Minutter var hele Ovalen et blussende Hav af flammende Fakler, de 1400 Spejdere bragte i et stormslaaet Fakkeltog Jamboreen den sidste Hyldelse. — — — Det glitrer og det blinker i straalende Drengøjne. Det blaffer og klukker af Henrykkelse i de mange Flammer som i 1400 glade Drengenhjarter.

Rejsen er endt. De er atter hjemme.“

ULVENES HJØRNE

„GØR DIT BEDSTE“

Peter Ulveunge.

Engang i Vinter var Peter Ulveunge ude at cykle med en Kammerat. Vejen gik langs en dyb, stejl Grøft, og pludselig gled Kammeratens Cykle, og han røg paa Hovedet i Grøften og blev dernede! Peter Ulveunge for af Cyklen og ned ad Grøftkanten, og da Kammeraten dukkede op igen, var Peter der og slog Klo i ham og halede ham langsomt, men sikkert op ad den stejle Kant, skønt de undertiden var ved at gaa paa Hovedet i Vandet igen. Da de var i Sikkerhed, tog Peter sin varme tørre Trøje af og gav Kammeraten den paa, laaste Cyklerne, tog Drengen i Haanden og løb hjem med ham i skarpt Trav. Saa da de kom hjem, var

de begge varme og veltilpasse, og Peter Ulveunge kunde overgive sin Kammerat kvik og frisk til hans Mor og saa selv gaa ud og hente Cyklerne.

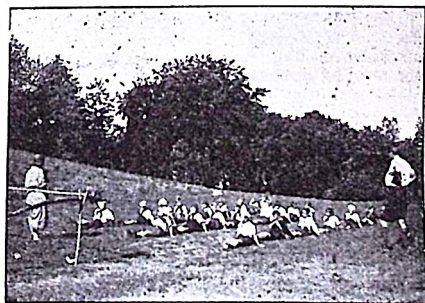
Frem af Skovens Dyb.

Se denne Historie er sand, jeg kender selv Peter Ulveunge, og det er jeg stolt af, for han har vist, han er en ægte Ulv, der ikke giver tabt og er parat til at hjælpe andre. I har ogsaa god Grund til at være glade over, at det var en af jeres Ulvekammerater, der bar sig saa kægt og fornuftigt ad — men det vilde I vel alle gøre, hvis I fik en Chance til at hjælpe en anden — ikke?

- 3 gode Raad for det ny Ulveaar.
- 1) Kom til alle Ture og Møder.
 - 2) Kom præcis.
 - 3) Er du absolut forhindret, saa send Flokførereren Besked.

„Vi er Børn af Sol og Sommer“.

Morgengymnastik i Lejren. — „Saa rør vi ud!“

*Sorgløst
Curly River Flok*

Fra Divisionerne

In memoriam.

Atter har Hillerødspejderne mistet en af de gamle Spejdere, idet Carl Olsen, tidl. Hillerød, kun 22 Aar gammel, stedtes til Hvile Tirsdag den 28 Maj paa Hillerød Kirkegaard — kun et halvt Aar efter hans tidligere Roversfører Børge Hansen.

Carl O. var altid en af de trofaste Kammerater, der stedse omfattede sin gamle Trop med den største Kærlighed; aldrig var han bange for at række en hjælpende Haand, og mange er de Gange, han, trods meget Arbejde, har vist Spejdersagen, at han var en af de solide Støtter. Hans sidste store Arbejde for Troppen var Landeværnsindsamlingen, og her var Carl — som altid — den første til at tage sin Tørn, ingen skulde gaa forgæves efter hans Hjælp.

Mange af os vil minde de Lejrture, vi fik Lov til at deltage i sammen med Carl. Paa saadanne Ture opdagede vi først, hvilken herlig Kammerat han var, altid i godt Humør, aldrig løb han træt, stadig var han med i Arbejdet til Gavn og Glæde for sine Kammerater, — og nu — nu har vi og hans gamle Spejderbrødre fulgt Carl til hans sidste Hvilested.

Vor dybeste Medfølelse følger hans Mor, Far, Bror og dem, der stod Carl nær. En Tak skal dog lyde, fordi vi fik Lov at lære Carl at kende som den prægtige Ven og Kammerat, han var, og hans Minde skal vi stadig bevare og værne om.

— — — le.

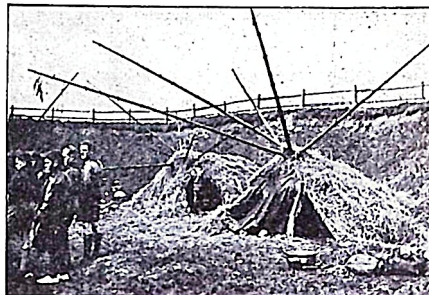
Lolland-Falster Divisionen.

Radiobløjerne svirrer.

Da Lolland-Falster Divisionen i Maj sendte sine Trophe ud'en Lørdag Aften, var det ikke for at deltage i et tilfældigt Orienteringsløb, men for at være den internationale Radiofoni behjælpelig med at finde en hemmelig Station paa Lolland, der eksperimenterede med den „dræbende Radiobløjer“.

„Klokken 7,51 pejledes en Station 25° 7' Vest for Syd. Pejlingen gentages hver Time til nærmere Ordre modtages“, lød den mundtlige Melding, og saa før Holdene af Sted. Det blev en skrap Aften med over 35 km.s Cykletur, før man havde naaet saa vidt som til at faa Følging med Radiofonionens Ekspert og af ham faa Tilladelse til at bygge Bivuak. Nederdrægtigt blot at de Stammer, Holdene skulde bygge Bivuak af, var 10 m lange, og at de ikke maatte skæres over endige skæres eller hugges i! Men selv den Opgave blev klaret og Holdene kom til Køjs.

Først Søndag Eftermiddag fandt man den hemmelige Station. „Delta“ fra Nakskov var de første, der naaede Maalet efter i Dagens Løb at have sluttet Masser af Kilometer baade til Fods og pr. Cykle. Atter og atter var Holdet blevet forsin-

Bivuaken.

ket i sin Fr.mrykning mod den mystiske Radiosender, snart havde der været Meldinger at afsende, Planter at finde, Bøf at stege eller brækkede Ben at reparere. Jo, det var et rigtigt „Lolland-Falster Løb“.

1. Københavns Division.

Bespøg af 150 Malmøspejdere.

I Juni Maaned havde 1. Københavns Division Bespøg af 150 Malmøspejdere. Fra gammel Tid bestaar der et særlig stærkt Venskab mellem Spejderne i Malmø og Divisionen, et Venskab, der sidste Aar gav sig Udslag i, at 1. Københavns Divisionen under et Bespøg i Malmø overrakte Kolonnen dér et svensk Silkeflag.

Malmøspejderne har et dejligt Orkester; med det i Spidsen marcherede Svenskerne og 1. Københavnsdivision fra Dampere op til Kastellet, hvor der ventede Chocolate og Wienerbrød. I den store Gaard her samledes hen paa Eftermiddagen en Mængde Interesserede for at overvære den Højtidelighed, ved hvilken Svenskerne overrakte Vennerne i København et Sølvbæger til Vandrepokal i Divisionen.

Ved Højtideligheden talte Divisionsraadets Formand, den svenske Minister i København, Vice-skoledirektør Svane og til Slut Malmøspejdernes Kasserer. Hr. Købmand Lindwall, der overrakte Gaven til Københavnerne. Før Afmarchen overrakte Viceskoledirektør Svane Hr. Lindwall Korpsets Hæderstegn, en Handling, der af Svenskerne blev betegnet som „en rigtig fullträff“.

Atter maatte det svenske Orkester i Aktivitet. Ned gennem Bredgade og gennem Strøget gik det med fuld Musik til Studenteforeningen, hvor Formationen opløstes. Resten af Bespøget var „privat“, d. v. s., at de 450 danske Spejdere sloges om at vise deres 150 svenske Gæster den største mulige Venlighed. Om Aftenen gik Turen atter hjem til Malmø.

Københavns Amts Division.

Et skrappt Sjællandsløb.

Det begyndte med Buick K. 113113. Der blev ledt og der blev søgt i halvanden Dag, og til allersidst blev der fundet den Besked, at Politiet havde fanget K. 113113 og de Tyve, der var stukket af med den.

For at finde den Besked, maatte der løses en Slutningsopgave i Farum, den førte videre til Bustrup, hvor der vankede Slagsmaal og Lyssignaler, som med S. O. S. fik Holdene til at opstå i Løge midt om Natten. En mærkelig Mand, som ikke alene stod midt ude paa Landevejen om Natten, men som desuden undlod at ile til Hjælp og i Stedet sendte Spejderne til Frederikssund for at bivakere der i Nærheden.

Samariteropgaven og wood craft Opgaver spærrede ikke Vejen til Lillerød næste Dag. Her ventede nemlig en Intelligensprøve: at fortsætte Forfølgelse af K. 113113 ved Hjælp af 13 Postkort, som viste de Steder, Bilen havde passeret, siden den forlod Lillerød. En flot Stifinderopgave, der pludselig førte til en 15 m bred Slugt. Hvordan Bilen er kommet over, blev aldrig oplyst. Holdene maatte nøjes med et Tov, der forefandtes og et Redningsreb. Videre gik det over Stok og Sten, gennem Enge og over Aaer, til første Hold Klokken 5 Søndag Eftermiddag modtog den bedrøvelige Besked i Charlottenlund Palmehave, at Politiet havde været hurtigere end Spejderne. Det var 1. Charlottenlund Trop, der var bedst.

Nørrejske Division.

Mange Fjerskifter.

I Foraaret har Nørrejsk Division oplevet mange Fjerskifter. Gamle velkendte Fjere som Troppfører Th. Hørup i Randers og Lærer Juul i Hobro er ikke mere i Divisionens Fjerestab. Medens den første har maattet hellige sin Forretning al sin Tid, er Lærer Juul (der er „Tyr“) blevet forflyttet til Holbæk.

I Randers har Otto Christiansen overtaget Ledelsen af Troppen sammen med Stephan Herford (en Tid Fører i Holstebro); de er begge gamle Dreng fra 1. Randers.

Viborg Troppen har faaet Overofficiant Overbye tilbage, efter at han i et Par Aar har været i København. Til en Begyndelse har han overtaget Ulveflokket.

Til Jamboreen sendte Divisionen 73 Spejdere, eller hver 5. Mand. Leder af Holdet var Troppsradsmedlem Bent Calov, der var en af de første Spejdere i Aalborg.

Fyns Division.

En sydfynsk Pinselejr.

De sydfynske havde slaaet sig sammen om at lave Pinselejr paa Thurø i Aar. Fra Svendborg, Ringø, Rudkøbing, Faaborg og Thurø naturligvis strømmede de til. Der var Konkurrencer i med i Foretagendet. Hvem skulde bære Prisen hjem? Det blev en Mønsterlejr efter strengeste Principper i Forbindelse med en spændende Turnering, hvis Resultat først forelaa ved Lejrens Afslutningsparade 2. Pinsedags Eftermiddag. Det var den tidligere Divisionschef for Fyn, Fuldmægtig Lundbeck, bedre kendt som „Rudi“, der havde

været Overdommer. Hans salomoniske Kendelse gik ud paa, at alle havde anstrengt sig saa godt, at de fortjente en eller anden Standerplade; og det fik de.

Københavns Division.

En ny Form for Foraarsturnering.

Naar Københavns Divisionens Foraarsturnering, der blev afholdt i Pinsedagene, skal omtales saa længe bagefter, er det, fordi den i Aar var arrangeret paa et noget andet Grundlag end Turneringer sædvanligvis, og fordi dette Grundlag fik Succes.

Vi kender jo alle de aarlige Foraarsturneringer, hvor Troppens bedste 10 Mand kæmper som Løvere for at bringe Sejren hjem til de tyve andre. Saadan er det i hvert Fald i mange Troppe. Og Troppen med de 50 Mand kan ofte lettere finde de ti egnede end den lille paa de 25 Mand. — Den ny københavnske Form bestod i en obligatorisk Lejrturnering for de enkelte Patruljer. Troppens Resultat i Turneringen blev udfundet ved at sammenlægge Patruljeresultaterne og dividere med Antallet af Patruljer.

To Ting bestemte Patruljens Points: Lejrporten og Mødeprocenten. Her gjaldt det for Mødeprocenten, at hvis en Spejder ikke deltog, f. Eks. p. Gr. af Eksamenslæsning, kunde en Erklæring fra Forældrene klare for ham og undlade at trække Patruljens Points ned. — Yderligere skulde hver Trop stille med en Patrulje til en hemmelig Opgave, der viste sig at være et skrappt Terrainløb paa over 30 km. For de Patruljer, der ikke var med i hemmelig Opgave, var der morsomme Konkurrencer som „Over Plankeværket“, Terrainspøgning m. m. Kort sagt denne Form for en Divisionsturnering, der kræver et stort Arbejde fra Fjernes Side, havde den Fordel, at alle var i Aktivitet ustandseligt og at alle morede sig herligt. Resultaterne kan man læse om paa Turneringslisten.

Turneringsresultaterne.

Københavns Division.

- Nr. 1 i Turneringen: 3. Vesterbro.
- Nr. 1 i „Hemmelig Opgave“: 6. Vesterbro.

Frederiksborg Amts Division.

- Nr. 1 i Turneringen: 1. Helsingør.
- Nr. 1 i Roverturneringen: 1. Hillerød.

Lolland-Falsters Division.

- Nr. 1 i Turneringen: „Glentetroppen“.
- Nr. 1 i Orienteringsløb: Stubbekøbing.

Kongeeaa Division.

- Nr. 1 i Turneringen: 1. Ribe.
- Nr. 1 i Tovtrækningen: 1. Spønderborg.
- Nr. 1 i Lejrbaalsunderholdning: 1. Spønderborg.

Midtjyske Division.

- Nr. 1 i „Bedste Optræden“: 1. Aarhus.
- Nr. 1 i Orienteringsløb: 3. Aarhus.
- Nr. 1 i Lejrport: 1. Braaskov.

Nørrejske Division.

- Nr. 1 i Turneringen: 1. Randers.
- Nr. 1 i Orienteringsløb: 1. Viborg.
- Nr. 1 i Tovtrækning: „Jens Bangs Trop“.

Redaktøren siger—

Det meste af Sommeren er desværre nu gaaet, men jeg haaber, at I alle har brugt den vidunderlige Tid paa den bedst mulige Maade, nemlig i Lejr enten paa et af de skønneste Steder i Danmark eller i Udlandet, eller maaske endnu bedre paa Vandring gennem vort eget herlige Land. Lejrlivet er det centrale i Spejdersporten; ja, i Lejrlivet, hvis det da leves rigtigt, indbefattes i Virkeligheden alt det, en Spejder skal stræbe efter. En rigtig Lejrmand er en rigtig Spejder! Mange smaa Spejdere og mange ængstelige Forældre tror, at Lejrlivet kun hører Sommeren til. Det er en stor Misforstaaelse. Naturen er vidunderlig paa alle Aarstider, nogle mener, at en Efteraarslejr er det skønneste af alt, andre hævder, at Vinterlejren i Telt eller endnu bedre Snehytte er den største Oplevelse. — Prøv i Aar at fortsætte med week-end-Lejrene, f. Eks. lige til Nytaar, det kan sagtens lade sig gøre, blot I har en god (dobbel) Sovepose, Aviser paa Rygen og Halm i Bunden af Teltet.

Godt Humør.

Det kan jo desværre ikke undgaas, at jeg bliver nødt til nu og da at sende noget „Stof“ tilbage, enten Tegninger eller Tekstbidrag. Dette er i Virkeligheden kedeligt, særlig hvis det afskrækker de paagældende fra at sende ind en anden Gang. Men det maa det heller ikke. Prøv en Gang til, saa er det sandsynligt, at Resultatet bliver godt. Tegninger skal være tegnet med Tusch, ellers kan det ikke reproducere. Alene af den Grund har jeg maattet kassere flere Tegninger i denne Maaned. Men som sagt, tag det med godt Humør.

Anmeldelser.

Firmaet Andr. Fred. Høst og Søn har udsendt et „Pharus Kort over København med omliggende Villabyer“, 1. Udgave. Det er ubetinget det bedste og smukkeste Kort, som foreligger. Det anbefales enhver Københavner-Spejder, der vil kende sin By.

— Paa Hasselbalchs Forlag er udkommet en ny Bog af Gunnar Jørgensen: „Dreng-Humør“. Som sine mange Forgængere skildrer den Dreng og deres Liv paa en fornøjelig Maade. Bogen indeholder forskellige Fortællinger, hvori Dreng af

mange Slags — med og uden Unoder — præsenteres for Læserne af en Mand, der kender det, han skriver om.

Advarsel.

Fra det internationale Bureau i London har Korpsset modtaget Meddelelse om en „Spejder-Vagabond“ Raden Moestaja fra hollandsk Indien, der rejser rundt i Europa og „snylter paa Spejderbevægelsen“. Han er ikke Spejder, og der bør ikke ydes ham nogen Hjælp.

Tysk Korrespondance.

De Spejdere, som har paabegyndt en Korrespondance med Medlemmer af „Hansische Späherschaft“, hvis Fører er Hr. Elliesen, bedes indtrængende om snarest skriftligt at henvende sig til mig.

Spørgsmaal og Svar.

1) Hvilken Uddannelse kræves der for at blive Gymnasielærer i Sprog?

2) Kunde der ikke i „Spejdernes Magazin“ komme nogle gode Ideer til Udsmykning af Patruljelokale og eget Værelse samt til praktisk Husflidsarbejde?

ad 1. Studentereksamen og ca. 5 Aars Universitetsstudium, der afsluttes med Skoleembedseksamen ved det filosofiske Fakultet. Denne Eksamen tages i to Fag, der godt begge kan være Sprog, og den, der har bestaaet Eksamen, kaldes cand. mag. Han kan ansættes som Adjunkt ved Statens, de kommunale og de private Skoler. Samme Rettigheder kan Magisterkonferens give. — Undtagelsesvis kan man ved private Gymnasier faa Ansættelse med en anden Uddannelse, Translatoreksamen, Faglærerindeksamen el. lign.

ad 2. Til Vinter skal der nok komme nogle gode Ideer af denne Art.

Spejderhilsen

Tag.

Liste over Sager, fundne ved Jamboreen.

109 snavsede Haandklæder og Viskestykker, 1 rent Haandklæde i Pose mrk. W. T., 13 Par Gymnastikbenklæder, 7 Madrasvaar, 12 Skjorter, 6 Halstørklæder, 17 Uldtrøjer, 1 grøn Spejderbluse, 9 Par Underbenklæder, 7 Par Spejderbenklæder, 5 Par Pyjamasbenklæder, 3 Pyjamasjakker, 1 sort Regnfrakke (Finn Mogens Hansen, Henriksvej 10, L. Tlf. Taga 2423), 1 impr. Regnfrakke (graa-blaa), 69 Poser, 3 Pullover, 1 Sweater, 6 Badebenklæder og -Dragter, 12 Spejderhatte, 20 hvide Lejrhuer, 58 Lommetørklæder, 6 Alpehuer, 1 Sadelbetræk, 3 Par Strømper, 66 Emaillekrus, alm., 1 rent, 22 enkelte Strømper, 76 Emailletallerkener, 10 røde og 10 hvide Armbind, 2 Lommeknive, 1 Tørklædering, 1 Lommebog (Løvetroppen, 2. Ptr.),

1 Salonbold, 2 Fangsnore, 1 Vante med to Tommelfingre, 4 Portemonæer, 1 Fingerbøl, 1 Babyuldtrøje, 1 Spejderbælte, 1 Fanebandoler, 8 Bælter til Frakker, 27 umage Lærredssko, 9 Rejsetæpper, Soveposer og Plaidre, 1 Økse i Hylster, 1 Tversæk med Indhold Korpsmærke 3255, 45 Bordknive, 28 Gafler (1 med Proptrækker), 9 Voksdugsunderlag, 1 impr. Sovepose, 62 Spise- og Theskeer (enkelte i Poser), 1 Rygsæk (Otto Wolfhechel), 3 Timandskokekar, 2 Emailleskaale, 2 Armbaandsure, 2 Fyldepenne.

Tingene kan afhentes hos Erik Dahl, Flagfabrikken, Gl. Torv 24, hver Dag Kl. 3—6.

Ved skriftlige Henvendelser bedes Svarporto og evt. Forsendelsesbebyrder forudbetalt.

En udmærket Good-turn.

(Fortsat fra Side 3),

absolut Fare for, at Ilden vilde forplante sig til disse, blev de paa Komparentens Foranledning skubbet hen i Pladsens Baggrund, saaledes at de var uden for Fare, og de blev heller ikke berørt af Ilden.

Efter at dette var gjort, løb Vilhelm Andersen ind i en Værkstedsbygning, hvor han fandt et Ildslukningsapparat, som han bar ud til den brændende Bygning, men det viste sig, at der kun var ganske lidt Slukningsmateriale i Apparatet.

— Just da kom Brandvæsenet til Stede —

Kont. 27.—5.—29.

Brandlidte Wiis mødte Dags Formiddag og blev gjort bekendt med de nærmere Omstændigheder ved Brandens Opdagelse og det derefter passerede. Han kan ikke noksom anerkende Vilhelm Andersens og Poul Andersens resolute Adfærd og siger, at saafremt der ikke var blevet handlet endog meget hurtigt og resolut, vilde det store Værksted uden Tvivl være gaaet tabt ved Branden, der vilde være blevet meget omfattende i det brandfarlige Kvarter.

Strømmen, Kriminalbetjent.

Bestyrelsen for Det danske Spejderkorps har tildelt de to Spejdere, der har gjort deres Korps Ære, „Medaljen for rask Daad“.

Ferdinand takker Jamboree-Spejderne.

Kammerater!

Da der kun var en Del af jer 1400 Drengene paa Banjerne, da jeg modtog Gaven fra jer, beder jeg jer herved endnu engang alle om at modtage min hjerteligste Tak!

Det var mig en Glæde at arbejde sammen med jer, og I skal have Tak for den Hjælp, I gav mig i Lejren og paa Skibet.

Men det, der har glædet mig mest, er, at det paa denne Tur blev fastslaaet, „at Danmark har flest af Alverdens glade Drengene.“

Med Spejderhilsen

Ferdinand.

Frøken Christine Svendsens Eftf.

ELLY FLINDT

fortsætter Plastik- og Danseundervisningen fra 1. Oktober i Lokalerne

Ingrid Jespersens Skole, N. Frihavnsgade 11.
Fr. Barfods Skole, Philippavej 1.

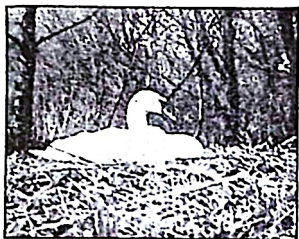
Billes Skole, Amalievej 20.
Rungsted Kostskoles Forberedelsesskole.

Balletskole: Amalievej 20.

Træffes daglig Kl. 1—3, Forhaabningsholms Alle 30. — Telf. Vester 3615.

Præmieopgave

Løsningen paa Opgaven i Juni-Nummeret:
„Aurora“ stod ud af Havnen Kl. 12 og sejlede stik Nord.
Ved Lodtrækningen blandt de temmelig mange Løsninger tilfaldt
Præmien: Verner Riis, Ulve Patruljen, Hindsholm Trop.

Svanen vogter sin Rede, fot. Gunner Nielsen, Assens.

5 Kr. afsendt pr. Post.
Næste Maanedes Opgave hedder kort og godt: Det bedste eller morsomste Amatørfotografi fra Sommerens Spejderliv. Der er to Præmier à 5 Kr., en for det bedste og en for det morsomste Billede. Der maa være mange af jer, der i Sommer har taget nogle Billeder. Indsend f. Eks. nogle morsomme Lejr- og Badebilleder.

Her er to Eksempler paa Fotografier, der kan anvendes.

Det har været meget vanskeligt til dette Nummer at faa Fotografier fra Jamboreen, hvorfor det er Tanken i næste Nummer at optage alle de gode Amatørbilleder, som vi kan fremskaffe. Enhver Jamboree-Spejder bør derfor inden d. 10. Sept. indsende en Kopi af hvert af sine gode Billeder.

Der vil foruden de ovennævnte Præmier være en Præmie for de 10 bedste Jamboree-Billeder.
Red.

Tropsfører Even Ibsen, 4. Vesterbro, passer en Bro.

Gymnastiklederen „Kaptajn“ Magnussen udtaler sig.

Da jeg i København begyndte Træningen til Jamboreens Gymnastikopvisning, havde jeg de første Gange nærmest det Indtryk, at Spejderne tog Opgaven som et nødvendigt Onde. Men efterhaanden, som vi fandt hinanden og mere og mere gik op i det fælles Ønske at skabe noget smuktovre i England, kom Arbejdsglæden frem i os alle, og den absolut gode Tilslutning til den københavnske Træning var uden Tvivl fremkaldt af Spejdernes eget Ønske om „at være med“ fra Begyndelsen.

Naa, saa kom den med saa megen Spænding impdesete Træning om Bord. Vi havde det Held, at Vejret stod os bi, saaledes at ikke én Dreng blev rigtig søsyg, og det skal siges til Spejdernes Ros, at de tog den skrappe Træning med et herligt Humør og med et godt Kammeratskab overfor os, som ledede den.

Over i Lejren skulde vi jo lægge den sidste Haand paa Værket, og ærlig talt her kneb det en lille Smule. Det var ikke morsomt at faa sin Fritid splittet af Træningen, og det var ikke altid lige henrykte Spejdere, der stillede. Men som Dagene gik, og Tiden for det store Slag

nærmede sig, kom Stemningen op i os alle, og jeg skal garantere for, at det var en Samling Spejdere, dirrende af Energi og Vilje, som fyldte den mægtige Arena hin mindeværdige Tirsdag.

Der er ingen Tvivl om, at det gode Resultat i England først og fremmest skyldtes den danske Spejders høje Standard, som vistes gennem hans Energi, hans Vilje og hans gode Kammeratskab. Det var en Glæde at mødes med ham i det fælles Arbejde, hvis Resultat tjener ham og hans Land til Ære.

Johan Magnussen.

Forsidebilledet

forestiller Prinsen af Wales, der ankommer til Lejren sammen med Lord Gillwell (Baden-Powell). Manden til venstre for Prinsen er Capt. Wilson, Chef for Gillwell Park. — I Baggrunden ser man Arrowe Castle.

SKOLESKIBET „KØBENHAVN“

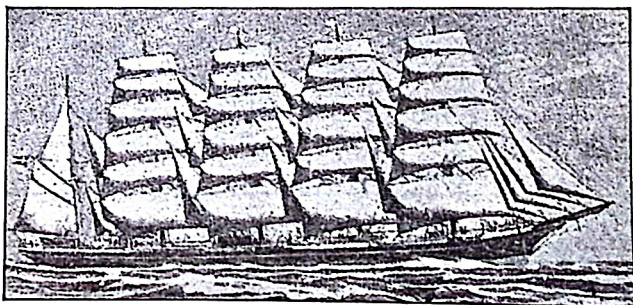
Vi har en gammel Kongevej, som gaar til Verdens Ende, og Færdsel paa den fattes ej, mens vi har Ungersvende, der ride tør paa den og gaa lukt over Havfrusale og synge modigt: Bølgen blå har ogsaa Bjerg og Dale.

(N. F. S. Grundtvig.)

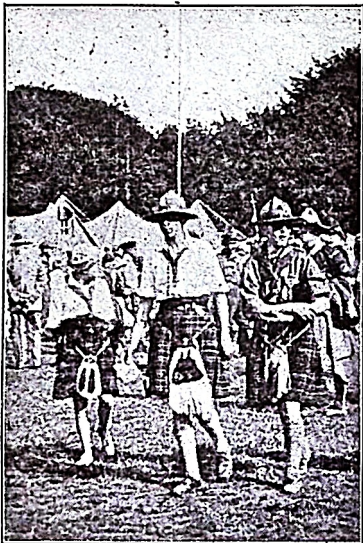
For længst har de store Dampskibe erobret Verdenshavene. Søjlskibenes Tid er forbi. Havets hvide Svaner mødes kun tilfældigt paa de aabne Oceaner. Sømandsskab med nøje Kendskab til Sejlføring samt Vindens og Havets Lyne og Styrke forsvinder mere og mere.

Sømandskunst bliver efterhaanden mere en teoretisk Viden end den enkeltes Erfaringssum.

Kun Dampskibe kan efterkomme Tidens Krav med Hensyn til Hurtighed og Befordringsevne. Men med Sejlskibenes Fortrængen er der ikke blot forsvundet et Stykke Havets Poesi; Mulighederne for at faa en veluddannet Sømandsstand er paa en skæbnesvanger Maade vanskeliggjort og til Dels udelukket. For mange Sømand er det umuligt at faa Sejlskibshyre, de maa gaa om Bord i Dampskibene og lade deres Uddannelse blive derefter.

Søfartsinteresserede har længe indset, at der her maatte gøres noget. Men kun en enkelt, Etatsraad H. N. Andersen, Østasiatisk Kompagnis Skaber, har evnet at

— optaget med „Kodak“ Kamera paa „Kodak“ Film

Fotografer!

Anskaf endnu i Dag en „Kodak“

Efteraaaret vil være rigt paa Begivenheder — week-end-Lejrene — Turneringen — Søndagsøvelserne — kort sagt Oplevelser, det er til uforlignelig Glæde at mindes i de klare og smukke Billeder, en „Kodak“ og „Kodak“ Film giver med største Lethed.

„Kodaks“ faas hos alle fotografiske
Handlende fra Kr. 24.— til Kr. 273.—
Browni.s“ fra Kr. 9.— til Kr. 22.—

Kodak Aktieselskab
Udsalg: Østergade 1.

yde noget virkeligt til dette Spørgsmaals Løsning. Med dristigt Vovemod lod han i 1920 Kjøben lægge til det største Sejlskib, Verden endnu havde set. Mens Sjøens Folk i overvejende Tal — om end med lidt fugtigt i Øjenkrogene — havde stillet sig skeptiske, udkastede Etatsraad Andersen sin storslaaede Plan og vovede at regne med, at et saadant Skib foruden at yde de unge Sømand en glimrende Uddannelse ogsaa kunne svare Regning.

1921 blev Skibet, som fik Navnet „København“, overgivet til sit rette Element. Ved Ankomsten til Danmark (det blev bygget i Skotland) vakte det almindelig Beundring. Det prægtige Sejlskib med de fem høje Master og mægtige Skrog blev manges, ja, vel hele Nationens Stolt. Fra dets Flaggeffell skulde Danebrog vaje ved fremmede Verdensdele og i fjerne Havne. Dansk Ungdom skulde her modtage den bedst mulige Sømandsuddannelse. Med lyse Forhaabninger og glade Forventninger saa mangen en rask Dreng hen til den Dag, da det maaske kun-

de falde i hans Lod at være med paa Tøgt med Verdens største Sejlskib.

Med megen Interesse blev „København“ fulgt paa sin første Jordomsejling. For de ældre Søfolk blev Togtet en Mindelse om Korvetten „Gallathea“s Jordomsejling i forrige Aarhundrede. Turen kastede ny Glans over „København“. En Glans, der var over den til det sidste.

Er dens Levetid end blevet kort, endda meget kort, er der dog inden for dens Spanter øvet Daad, der var den danske Sømandsstand værdig. Den har givet os et Minde tilbage om den glørværdige Tid, da Teklipperne i 60'erne og 70'erne kløvede Verdenshavene og kæmpede Sejlskibenes sidste ærefulde, men haabløse Kamp mod Dampen. — Teklipperne var meget letbyggede og hurtigtsejlende Skibe. Efter de Tidens Forhold af mægtige Dimensioner og med en umaadelig Sejlsføring. En af de berømteste Teklippere „The Challenge“ (Udfordringen) havde et Sejlareal paa 6000 Kvadratmeter, nøjagtig det samme som „København“. Klipperkaptajnerne var kendt som

Konditor Henning Klenz

St. Kongensgade 12 — Cent. 5011
De bedste Kager, Chocolader og Dessert.
Bringes overalt i Byen.

glimrende Spænd og haarde Halse, hverken Skib eller Besætning blev sparet, naar der viste sig en Mulighed for at slaa en Tidsrekord. Paa deres Rejser fra Kina til Evropa med en Ladning Te kan disse Skibes Sejltider endnu den Dag i Dag hævde sig smukt over for Nutidens Befordringsmidler. Paa Hjemturen fra Østen kom „København“ paa sin første Rejse ind i en af de kendte Teklippere „Thermopylae's“ Rute. Kapløbet blev forsøgt, — men „København“ tabte, endda den ret ofte gjorde Brug af sin Motor.

Nu synes det stolte Skib at have mødt sin Skæbne. Ni lange Maaneder er gaaede, siden den paa Vej til Australien forlod Sydamerika, og ingen kan med Sikkerhed sige noget, alt er kun Formodninger og ængstelig Haaben. Med bange Forventninger sidder Forældrene rundt om i de mange Hjem, der havde unge Sønnener om Bord. Uvisheden hviler tungt over alle dem, der med Interesse har fulgt „København“ paa dens Togter.

Søvejen fra Sydamerika til Australien er ikke mere farefuld end paa andre Have. Men Sejlskibe skal for at udnytte Vestenvinden lægge deres Kurs langt syd om Afrika, almindeligt omkring den 40. Breddegrad — „the roaring fortieth“ (den brølende 40.) —, hvor der ligger en hel Del Smaader, der, naar uforudsete Ting støder til, kan bevirke Strandinger og Forlis. Da Jorden imidlertid er en Kugle, er den korteste Vej mellem to Steder paa samme Breddegrad ikke Breddeparallelen imellem dem, men Storcirklen gennem de to Punkter, som Skibene derfor ogsaa saa vidt muligt følger. Har „København“ gjort dette, og den Fristelse ligger jo paa enhver Søkaptajns Vej, kommer den helt ned paa 50° sydlig Bredde, „the foggy fiftieth“ (den taagede 50.), hvor den kortere Vej og den sikre Vestenvind naturligvis er betydelige Fordele; men Farvandet er fyldt med mægtige Isbjerge, som Skibene i Mørke eller den hyppige Taage kan være udsatte for Sammenstød med.

Verdenshavens voldsomme Orkaner og Cykloner kan ved deres pludselige Opstaaen ogsaa have overrasket „København“ og faaet den stolte Sejler til at gaa rundt, uden at den bagefter atter har været i Stand til at rejse sig.

Men alt dette er dog kun Antagelser, og mange hævder, at Spøen kan byde paa saa mange Genfordigheder, at man selv efter 12 Maaneders Forløb meget godt atter kan vente at faa „København“ at se.

For Skibe som for Krigere i gamle Dage regnes det for et hæderligt Endeligt at falde paa Valen. „København“ havde jo dog næppe mere end traadt sine Børnesko. Alle havde ventet endnu i mange Aar at se den paa de store Have og

i vore Havne. Dens dyre Last af haabefulde danske unge kalder paa dansk Ungdoms Medhu og Deltagelse med dem, der kan komme til at sidde tilbage med Sorgen og Savnet. Ud over Danmark vil Tabet af „København“ blive følt som en Følgesorg og som en Ulykke for hele vort Land.

Efter „Holger Danske“.

Enhver Spejder bør vide

at Ingen Steder i Danmark bliver der lavet bedre fotografisk Arbejde til saa rimelige Priser som i

Fotomagasinet — Holte

Stationsvej 22 — Telf. 717

Send os Deres Film til Fremkaldelse og Kopiering og vi sender Dem det færdige Arbejde portofrit retur, og alle Spejdere erholder paa alt fotografisk Arbejde 10% paa vore i Forvejen smaa Priser, og vi modtager Fri-merker i Betaling. Gør et Forsøg. Forlang vor Prisliste over Fotoarbejde tilsendt.

Altid tørre Fødder!

Friluftsmændene i Kana-
das udstrakte Skove
var de første, som be-
gyndte at bruge Uskeid-
Saaler under deres
Støvler. Thi Uskeid
kunde holde, hvor al-
mindeligt Læder svig-

tede, idet Uskeid er mere end tre Gange
saa stærkt som Læder og dertil fuld-
kommen van/tæt.

Uskeid-Saalen er smi-
dig og elastisk og gi-
ver ligesom Gummi en
yderst behagelig Gang.
Dens smukke, sorte
Farve, der gaar helt
igennem, vedbliver at
være en Pryd for Støv-
lerne.

Faas i glat Saal til Spadserebrug og
i nobret Saal til Sportsbrug. Samme
Pris som almindeligt Læder. — For-
lang udtrykkeligt Uskeid-Saaler paa-
sat hos Deres Skomager!

Det koster blot et Ord mere:
Uskeid!

**DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.**

Tyrannen Batemans Bedrift.

Engelsk Skolehistorie.

Af R. Jope Slade.

Han hed Dick Harchcroft og var for 2 Aar siden kommet til St. Dunstans Skole.

„Tyrannen“ kaldte de smaa Drengene ham — men naturligvis kun naar han vendte Ryggen til — og det var meget sandsynligt, at det Navn vilde følge ham, indtil han forlod St. Dunstan.

Hvor meget man end forsøker i Skolens Annaler, vil man aldrig faa at vide, hvordan han fik det Øgenavn, for der er ikke nogle af Drengene i de smaa Klasser, som kan klage over, at Tyrannen har behandlet dem med Armvridninger og al den Slags, som Tyranner i Reglen bruger, — og alligevel klæbede Navnet fast ved ham uden nogen forklarlig Grund.

Maaske kunde man alligevel ved nøje at udforske ham selv, blive klar over Grunden. Naturen havde udrustet Bateman med en kraftig Kommandostemme, en rolig inde-sluttet Natur og usædvanlige Legemskræfter, der gjorde ham frygtet, beundret og misundt af næsten alle Skolens Drengene.

I Virkeligheden kunde disse 3 Egenskaber have udviklet Bateman til en ideel Tyran, men Fremtiden skulde vise, at dette slet ikke blev Tilfældet.

Dick Bateman vilde en Dag have sendt Bud til Nabobyen Adminster og kaldte derfor paa sin „Slave“ Jimmy Sonners, — som Centre-forward paa Skolens Fodboldhold havde Bateman naturligvis Ret til at have en af de smaa Drengene som „Slave“.

„Hør min Dreng, jeg har bestilt et Par Fodboldstøvler hos Dax i Adminster. Det er dejligt Vejr i Dag, og saa er der jo kun en Fjerdingvej dertil. Jeg beklager forresten, at du maa trave derhen, for jeg skal nemlig bruge din Cykle i

Eftermiddag“. — „Undskyld, Bateman, men“ — begyndte Sonners, — det var Lørdag, og derfor halv Fridag, og han havde andre Planer for, — „men jeg“

„Ja, selvfølgelig vidste jeg, at du gerne vilde gøre det“, sagde Bateman venligt, „det er jo forresten det eneste, du kan gøre i Øjeblikket. Nu kommer du af Sted, lidt hurtigt“ — han hævede Stemmen, „ellers bliver jeg nødt til at tage mig af dig.“

Sonners gik. Der var, som Bateman havde sagt, kun en Fjerdingvej til Adminster, men skønt det allerede var langt henne paa Aaret, var det trykkende varmt og Landevejen støvet og kedelig.

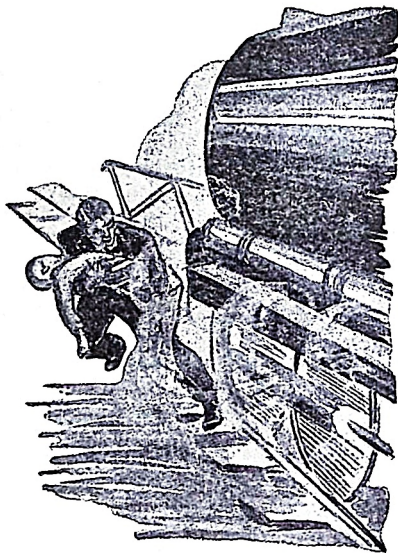
Jimmy Sonners, der ogsaa var meget støvet og varm, travede af Sted, indvendig oprørt over sin ufrivillige Tur til Byen. Men hvad skulde han gøre? Naar Tyrannen sagde: „Gør det“, saa skulde det gøres, selv om Jimmy en Gang imellem tænkte paa, hvad der vilde ske, hvis han nægtede at adlyde.

„Han skal bare ikke bilde sig ind, at jeg skynder mig for at hente hans idiotiske Støvler“, mumlede han hen for sig for mindst tyvende Gang, „han har jo ikke Spor af Ret til at jage een ud paa saadan en Tur, og tilmed paa en Lørdag.“

Nu sadde de andre nok og æder alle de Kager i sig, som jeg købte hos Mor Purser. Det vilde ligne dem, de Æsler. Adminsters ærværdige Kirkeur slog netop tre, da Jimmy gik over Jernbanebroen lidt før Byen.

„Naa, jeg har jo ikke Spor af travlt“, mumlede han, da han hørte det sidste Slag lyde, „jeg bliver her og venter til det næste Tog.“

Rækværket paa Jernbanebroen var meget højt,

Jimmy Sonners derimod var meget lille. Naturligvis beskæftigede han sig med det Problem, hvordan han skulde komme til at se Toget.

„Der er en Afsats paa den anden Side af Rækværket“, sagde han til sig selv, idet han skraaede over Vejen for at tage Tilløb. „Derfra kan jeg have en morderlig god Udsigt over Jernbanelinien“.

Hvad Jimmy derimod ikke vidste, var, at Afsatsen ved en Undersøgelse havde vist sig usikker, og derfor var blevet erstattet med en Jernliste.

„Saa tar vi den“, raabte han, idet han tog Tilløb. „Nu“ Fem Sekunder efter laa Jimmy Sonners ubevægelig paa de blanke Staalesskinner. Med lukkede Øjne laa han udstrakt over Hovedliniens Spor, uvidende om den Fare, han svævede i.

*

Dick Bateman havde ved Hjælp af den laante Cykel aflagt Besøg flere Steder. Imidlertid plagede hans Samvittighed ham mere end een Gang, naar han tænkte paa den Tur, som han havde sendt Drengen ud paa.

„Den stakkels Fyr er nok blevet træt“ — mumlede han — „jeg tror alligevel, at jeg vil cykle ham imøde, saa kan han faa Cyklen paa Hjemturen. Mig kan Spadsereturen i hvert Tilfælde ikke skade.“

Med denne Beslutning trampede Tyrannen ud ad Adminstervejen.

„Jeg kan lige naa at se 4,30 Toget, naar det gaar under Broen“, tænkte han, og sprang af Cyklen. „Det er alligevel imponerende at se det fare af Sted med sine 90 km i Timen. Jeg tør vædde med, at det var det, der fløjtede nu.“

Da han stillede Cyklen fra sig ved Rækværket, saa han ud mod den Del af Jernbanelinien, som vendte imod Adminster.

Et Øjeblik efter brusede den sydgaaende Eftermiddagsekspress forbi, drønende over Skinnerne.

„Nu kan jeg lige vente et Par Minutter til, saa kommer det nordgaaende Tog“, sagde han for sig selv, og gik over paa den anden Side af Broen. — „Men hvad er dog det?“

Han havde lige faaet Øje paa Jimmys Hue, som hang i en Bropille.

I et Spring var han oppe paa Rækværket. Han holdt Vejret af Forskrækkelse, da han saa Jimmy ligge udstrakt paa Skinnerne, hvor Toget et

Gevaert

er den hurtigste.

Alle Spejdere bør selv kopiere Film paa

MERKUR

»Tonafix«

(selvtonende Dagslyspapir)

Det hører med til Spejderviden.

Billede 6×9 koster mindre end 4 Øre.

POUL HOLM

SILKEGADE 11 — TELEFON 3082
KØBENHAVN K.

Alt i Sport
Rekvisitter og Dragter, Fodbold, Gymnastik, Tennis,
Svømming, Atletik m. m.
Nyttige Gaver

Fotograf EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34

Petit Kabinet 6 Stk. Kr. 4 — Petit Visit 6 Stk. Kr. 4
Telefon 8030

Faas overalt

Hvorfor! revner Overlæderet?

Fordi Deres Skocream har været fabrikeret af
Søbe, Potaske og Terpentin.

Brug Spejderskocream!

Det er ren Voxsværte, saa revner Læderet
aldrig. — Saa har De:

Aldrig blanke Støvler. Aldrig vaade Fødder
A/S Nord. Blacking Comp. Lærkevej. II. Th. 5092-12687.

Øjeblik efter skulde passere. — Nu hørtes et skarpt Fløjt, der blev stærkere og stærkere. Ekspresen rundede netop den Kurve, der laa smaa 300 Meter nede ad Linien.

Dick stod et Øjeblik stiv af Skræk, og imens for Hundreder af Tanker gennem hans Hjerne. Stemmer syntes at hviske i hans Øre.

„Bliv, hvor du er“, raabte Forsigtigheden.

„Det er hans egen Fejl, vend dig bare om“, raabte Fejgheden.

„Spring bare! Du maa vove dit Liv og prøve paa at redde hans. Nu maa du vise dig som en Mand“, sagde hans bedre Jeg.

Ekspresen havde lige rundet Kurven. Dick saa den et Øjeblik — en lang lysende Orm, der for hvert Sekund kom nærmere.

Han saa ned paa den ubevægelige Skikkelse. Kunde han redde ham? „Spring“, raabte Stemmen. I samme Sekund kastede Dick sig ud.

Han følte, at hans Fødder slog haardt mod Jorden, der syntes at støde imod ham. Han kunde følge Jorden ryste under det frembrusende Tog. Som i Drømme styrtede han hen imod sin Kammerat. Han hørte en Stemme raabe, men den druknede i den umenneskelige Larm.

Han slog Armene om Jimmy og løftede ham op.

Alt stod nu klart for ham — forfærdende klart. Lokomotivføreren skreg oppe fra Lokomotivet, Kofangerne næsten rørte ved ham, den hvide Damp hvirvlede omkring ham. I det Øjeblik saa han Dødens Ansigt.

Stadig med den bevidstløse Jimmy i sine Arme, kastede Dick sig fremad. Toget drøgnede forbi, — og han mistede Bevidstheden.

*

„Jeg fandt den lille Stakkel paa Jernbaneskinneerne“, forklarede Bateman, da han forsigtigt rakte Jimmy, der var ved at komme til sig selv igen, til Oldfruen. „Jeg vil antage, han er trillet ned ad Broen, da han vilde prøve paa at se Toget køre forbi; saa er han vel rullet ned ad Skrænten og ud paa Sporet, men jeg tror ikke, at han har taget Skade.“

Han fortalte ikke noget om sin egen Bedrift, eller hvordan han havde staaet Ansigt til Ansigt med Døden. Hvad man ellers kunde sige Tyrannen paa, der var aldrig nogen, der havde hørt ham prale af sine Bedrifter.

„En Helt!“ Han smilede bittert, da han paa sit Værelse forbandt sin blødende Ankel. „En Helt og en Tyran — nej, jeg er bange for, at de ikke passer godt sammen.“

Men der havde været andre Vidner til Batemans Bedrift. Lokomotivføreren paa Toget 4,30 havde rapporteret det skete, da han kom til Endestationen, og en smart Journalist spurgte for

Resten. Rektor læste Artiklen i Avisen næste Morgen, og et Øjeblik efter var Bateman, Tyrannen, Skolens Helt.

Den lille Jimmy Sonners, der laa alene i Skolens Sygeværelse, var overstrømmende i sin Taknemmelighed, og da Bateman forlod ham, kaldte han ham tilbage igen.

„Tak, Tyran Bateman“, sagde han med et blegt Smil. „Tyran for sidste Gang.“

Og det var sidste Gang, Bateman blev kaldt Tyran.

A/S Københavns Mælkforsyning

Solbjerg Mejeri, opr. 1878
Telf.: Centr. 310-954-3582

Alle vore Flasker er nu forsyndede med den nye Aluminiums-Kapsel. Et sensationelt Fremskridt indenfor Mælke-Hygiejnen

„SOLBJERG MÆLK“

Raa, sød Mælk fra tuberkulinprøvede Besætninger, anbefales

Besøgende, der kunde ønske at se Virksomheden i Drift, er velkomne den 1ste og 3die Onsdag i hver Maaned fra Kl. 4—7 Eftermiddag. — Virksomheden staar under Prof., Læge A. W. Mørkebergs Kontrol

Det danske Spejderkorps.

Korpskontor:

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.
Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,
Mandag 12—17 og 19—21.
Giro 2284

Officielle Depoter:

A/S. Lembecks Friluftsudstyr.
(Spejder- og Lejrhuset) Nørregade 15, K.
A/S. Spejder Mundstykke-Magasinet,
Landemærket 3, K.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION: Landsretssagfører Tage Carstensen,
Vestergade 26, K.

Nordisk Spejderport:

(Førerbladet)

REDAKTION: Lærer Aage Jørgensen, Realskolen,
Frederiksværk, Box 23.
Ekspedition: Korpskontoret.

TRYKKERI: Nørrebros Centraltrykkeri, N.

NEFA

den ideelle elektriske Cykellygte.

den praktiske Lygte for praktiske Folk.
Lvgten for Scouts

A/s NEFA

DALSLANDSGADE 11 — TELF. AM. 1858.

Vi kan sagtens smile

for vi bruger

Spejdent-Tandpasta.

Kendte enhver Spejder dens fortræffelige Egenskaber, brugte han intet andet.

Enhver

SPEJDER

og

Sportsmand

bruger daglig

WRIGLEYS P. K. TYGGEGUMMI

med Pebermyntesmag

FORFRISKENDE

SUNDT

VELSMAGENDE

A/s Hannibal Sander
EMDRUP

Telf. Central 605 - 2752 - 2753
Søborg 61

Rensning - Farvning - Vask

Spejder-Telte

renses og vaskes
hurtigt og billigt

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af
prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DER-
FOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have
set mine forskellige Telte op-
stillede i

H. Halmøe

CORT ADELERSGADE 8
TELEFON BYEN
KØBENHAVN K. 6762

BYENS REPRODUKTIONS-

AKTIE- ANSTALT SELSKAB

Clichéer af enhver Art

FREDERIKSBORGGADE

Telefon 5 Byen 7750

Sunlight Sæbe

MANGE af Jamboreens Deltagere vil huske Besøget i Port Sunlight — Mønsterbyen med Verdens største Sæbefabrikker — som en interessant og lærerig Oplevelse.

Der er ogsaa en Sunlight Fabrik i Danmark. Danske Spejdere kan i Danmark købe den samme berømte Sunlight Sæbe, som de saa fremstillet i Port Sunlight, fabrikeret herhjemme af danske Arbejdere.

Og Sunlight Sæben er den ideelle Lejr-Sæbe. Paa samme Tid fed og mild er den uovertruffen baade til Tøjvask, Opvask, til Rengøring af malede og umalede Genstande og som Toilet- og Badesæbe. Een Sæbe er nok til det alt sammen — det kan da ikke være nemmere.

Sunlight Sæbe koster kun 60 Øre for en Pakke med 2 store Dobbeltstykker = 4 Stk. Haandsæbe.

Dansk Arbejde.

Fabrikeres af Levers Sæbefabrikker A/S, Glostrup.